

BAĞIMSIZLIK
DEMOKRASİ
SOSYALİZM
İÇİN

YÜRÜYÜS

HAFTALIK SİYASİ HABER VE YORUM DERGİSİ SAYI: 273 1 TEMMUZ 1980 25 LIRA

**TÜRKİYE
EMPERYALİZMİN
« KURTARILMIŞ BÖLGESİ »
OLAMAZ!**

**FEDERAL ALMANYA -
SULZBACH KENTİ
TÜRKİYE'Lİ İŞÇİLER
KÜLTÜR VE DAYANIŞMA
DERNEĞİ'NDEN
YÜRÜYÜŞE
MEKTUP VAR!**

Federal Almanya, "Türkiye'li İşçiler Kültür ve Dayanışma Derneği" dergimize bir mektup gönderdi. Mektubu yayınıyoruz.

"Biz Federal Almanya'nın Sultzbach kenti ve çevresinde yaşayan Türkiye'li işçiler olarak, bilimsel sosyalist platformda yer alan gruplarla birlikte bir işçi derneği kurduk.

Derneğimiz, ilk olarak Türkiye'de tekelere karşı direnişçi grev gadirlarında yükselen işçilerle dayanışma eylemleri gerçekleştirdi. Mayıs birliğinde miçadele gününü büyük bir coşkuyla kutladık. Son olarak ise 15-16 Haziran şanlı direnişinin 10. yılında yüreğimizle birlikte birlikte çarpıtı yaban el-lerinde.

Ancak bilimsel sosyalistlerin çevredeki etkinliğini ve örgütlenmesini hezmedemeyen birkaç göşist bozuntusu üyelik sıfatlarından yararlanarak, 15 Haziran'da derneği miçze hazırlanan geceyi sabote ettiler. Çağın tarihini yazan işçi sınıfımız bu olumsuzlukların istesinden gelecek ve küçük burjuva devrimcileri- ne gerekli ders verecektir.

Türkiye'de faşizme karşı geliştirilen demokrasi cephesi, bunda da kendini kabul ettir-meye başlamıştır. Son olarak FİDEF, DDKD ve KOMKAR gibi federasyonların ve TİP'li ve TSP'li olan kuruluşların örgütlerin ortaklığı ile, faşizme ve emperyalizme karşı güç ve eylem birliği gerçekleştirildi. 15-16 Haziran kutlamaları birlikte yürütüldü.

Derge olarak faşizme karşı Demokrasi Cephesi'nin ölümle doğrultusunda harcadığı- nuz çabayı dost düşman her- kes bilmetedir.

YÜRÜYÜŞ okurları olarak bizler, bu çabalarınıza coşkuyla karşılıyoruz. Tüm zorluklara karşı yürütmekte olduğunuz havanızda başarı diliyoruz. Ayrıca, derneğimizin 16 sayfa çıkmasından doğan sevincimizi dile getir- mekte istiyoruz.

İnanıyoruz ki, bilimsel sosyalist platformda yer alan örgütlerin birliği ve tüm anti faşist güçlerin katılımı ile öri- lecek Demokrasi Cephesi fa- şizmi ezerek ve halimizin Devrimci Demokratik İhtidarı- nı kuracaktır. Geleceğin ay- dınlık günleri ve Sosyalist Tür- kiyeşi uzak değildir.

Federal Almanya'da çalı- şan işçiler olarak bizler de Türkiye'li tüm demokrasi güç- lerinin istenilerine katılıyor ve Anayasa değişikliğine, Kölelik anlaşmalarına, Faşist diktatörlüğe ve Demirel hükümetine İYAYI diyoruz!

Türkiye'li İşçiler Kültür ve Dayanışma Derneği Sultzbach"

**ANKARA ÇORAKLIK
MAHALLESİNDE
SALDIRI VE
PROVOKASYONA
KARŞI
HALKIN DİRENİŞİ**

Ankara'nın Çoraklık Mahalle- sinden yıllardır faşist saldırılara karşı direnen emekçileri yıldır- mak için bu kez de provokas- yonlara başvuruluyor. Geçen hafta Pazartesi günü gece yarısı polis oldukları anlaşılacak bir grup sivil silahlarla mahallede terör estirdiler. Evlere giren silahlı "si- viller" sağa sola rastgele atarak açarak mahalle halkından içle- rinde 70 yaşını aşkın ihtiyarların ve kadınların da bulunduğu sekiz kişiye gözaltına aldılar.

Mahalle halkının araştırmaları sonunda 1. Şubeye bağlı 635 no.lu ekipten oldukları belirle- nen "sivillerin" sağa sola atış- çmaları üzerine faşistlerin mahalle- yi bastıklarını sanan ve can gi- venliklerini sağlamak üzere soka- ğa fırlayan insanları polise kuran polislerce toplandı. Önceden tes- bit edildiği anlaşılacak evlerden de gözaltına alınlar oldu. Evini, çocuk çoğunun canını koru- mak için bahçesinde nöbet tutan yaşlı bir babanın, elleri silahlı si- villeri önceden görselleştire muhtemel bir katliamın onlandığını ileri süren mahalle sakinleri göz- altına alınmaları karşısında olanağı da bulamadılar. Gözaltına alınan- lara işçilerle edildiğini onun için haklarında yakınlıkları hiçbir bil- gi verilmeyince belirten yaşlı bir kadın şunları anlattı:

"Ne olduğunu anlayamadık, aniden mahallede silahlar patla- dı. Bizler artık mahallede kim- se kalmadı, herkesi öldürdüler di- ye bağırmaşa başladık. Evinden çıkanı yakalayıp götürüyorlardı. Kaçanların arasından ateş etti- ler. Karanlık olduğu için uru- lan olmadı. Kocam kılıpayı öüm- den kurtuldu. Lambası yanar her eve ateş ediyorlardı. Biz faş- istler mahallesini bastı, mahalle- miizi Maraş gibi yapacaklar san- dık. Çünkü silah seslerinin aram- da 'artık sonunuz geldi komü- nistler' diye bağırıyorlardı. Polis olduklarını çok sonra öğrendik. Ben hasta bir kadımdım, iki kere ameliyat oldum. Bundan sonra ben de faşistlere karşı savaşa- çım. Taş, sopa elime ne geçerse faşistlere sallayacağım. Artık ağ- laşan kadınlara da kızıyorum. Ağlamak faşistlere kör etmez. Birlik olalım canımızı koruyalım. Başka çare yok."

Çoraklık Mahallesi halkı yıllardır direndikleri faşist saldırı karşısında daha da kararlı ola- cıklarını, mahalleyi faşistlere asla teslim etmeyeceklerini belir- tiyorlar. Yaşlısı, genci, kadını, erkeğiyle, Çoraklık Mahallesi faş- ist saldırıyı püsürteceklerine yemin ediyorlar.

**BİREYSEL TERÖR
EYLEMLERİ
FAŞİST TERÖRE
NASIL
ÇANAK TUTAR?**

KARTAL - 15 Haziran günü Türkiye İhtilalci Komünistler Birliğinden olduğu söylenen bir lakım silahlı kişi- ler bir horsan miting düzenle- meye kalkıştı. Bunun için seçtikleri yöntem de her za- man olduğu gibi, kahvelere si- lahli baskın düzenlemek, halkı zorla eylemlerine katmaya çalış- mak oldu. Bu sırada olay yerinde devriye gezmekte olan bir askeri araca ateş açıldı ve bir astegmenle bir er öl- dürüldü.

Olay üzerine bütün bölgeyi kordon altına alan sıkıyönetim kuvvetleri, bithün evleri basmaya, yoldan geçenleri yaşlı genç, kadın erkek ayır- madan tartaklamaya ve göz- altına almaya başladılar. Askerler tam bir saldırı psikolo- jisi içine sokuldular. Yol- dan geçenleri sorgusuz sualsiz dipçiklediler. Sokaklardan, yollardan, evlerden rasgele toplanıp gözaltına alınan ve çoğu hiçbir şeyden haberdar olmayan insanlar korkunç iş- kenecelere uğratıldılar. Kızlara sarıktınlık girişimlerinde bu- lunuldu ve gözaltına alınıp iş- kenecyle öldürülen bir CHP'li gencin cenazesi bile ailesine verilmidi. Sıkıyönetim görev- lilerine Soğanlık'ta gizlice gömüldü. Yine aynı sıkıyönetim görevlileri bu CHP'li gen- cin kafasını duvarlara çar-

parak kendi kendini öldürdü- ğünü ileri sürdüler. Tabi burda sormak gerek: Nasıl oluyor da sapaşoğlam gözaltına alın- an ve üstelik ruhsal herhangi bir bozukluğu olmayan bir genç kendini, kafasını duvar- lara çarparak öldürüyor? Aca- ba otopsi yapıldı mı? Otopsi raporları olsun ailesine gösterildi mi?

Yine olaylar sırasında göz- altına alınan bir genç kız ser- best bırakıldıktan sonra tek- rar gözaltına alınmak istendi- ğinde kendisini almaya gelen askerleri ve özellikle sarışın bir başçavuşu görür görünce kaçmaya başladı ve evin üst katından düşerek ağır biçim- de yaralandı. Neydi bu genç kı- zı bu kadar korkulan? Daha önce kendisine neler yapıldı

ki yaşamını tehlikeye atacak biçimde kaçmasına yol açıldı?

Kartal'da bireysel terörist grupların açıkça çanak tut- ması sonucu yaratılan bu faş- ist terörün kurbanları ara- sında vücudunda 3-4 kurşunla yaşam savaşçı veren ve ailesiy- le bile götürülürmeyen insan- lar var. Ve 300'den fazla in- san gözaltına alındı. Bunların 100 kadını hâlâ serbest bırakılmadı ve kimse nerede ol- duklarını bilmiyor.

Oyun ortada, oyuncuları bellidir. Olayın tanığı işçi ve emekçi sınıfları şimdiki suskun. Ama sınıf kitlenin artıyor. Faş- istlere de faşizmin ağır te- rörüne çanak tutan maocu ve göşist provokatörlere de bu- kin. Bu kin onları bir gün bo- gacak!

BRUKSEL Belçika'daki Türkiyeli işçilerin demokratik ve kültürel "Göçmen İşçi" adıyla yeni bir mücadele gazetesi yayınlamaya başladı.

Göçmen işçilerin öze sorunlarının yanısıra Türkiye İki Gazetesine de geniş çapta yer veren Göçmen İşçi Gazetesine 1 Mayıs için yayınladığı sayıda, Belçika'daki tüm Türkiyeli ilericiler ve demokratları Türkiye işçi sınıfının mücadelesine dayanışmaya çağırdı.

Ancak, Türkiyeli işçilerin mücadelesini yükselten bu gazetenin yayını engellemek için de, içten ve dıştan baskıya girişildi.

Gazetenin yayın müdürü olan ve aynı zamanda Belçika'da üniversite öğretimini sürdüren Celal Yahyabeyoğlu'nun Türk makamlarınca pasaportu uzatılmadığı gibi, Türkiye'de de ailesine, bu yayın çalışmasından ötürü faşist unsurlarca sürekli tehditler yöneltildiği bildirilmektedir.

Bilindiği gibi, hükümet halen, "yurt dışında devlet aleyhinde faaliyette bulunduğu saptanan vatandaşların Türk uyruğundan çıkarılması ve pasaportlarının iptali" yolunda bir yasa tasarsını Meclis'e sevk etmiş bulunmaktadır. Göçmen İşçi Gazetesine yapılan baskılar, hükümetin, bu tasarrınin yapılmasını dahi beklemekten bu yönde anti-demokratik uygulamalara giriştiğini göstermektedir.

BELÇIKA'DA TÜRKİYE'Lİ İŞÇİLERİN YENİ GAZETESİ:

"GÖÇMEN İŞÇİ"

AP İKTİDARININ FAŞİSTLEŞTİRME OPERASYONU SÜMERBANK İŞÇİLERİNİN DİRENİŞ DUVARINA ÇARPTI

KARAMAN — AP iktidarı, işyerlerini faşistleştirme operasyonunu sürdürüyor. Sümerbank, Karaman işletmesinde gelişen olaylar AP iktidarının saldırılarını ve işçi düşmanlığını bir kez daha açığa çıkardı. MC iktidarı döneminde iş alan ancak daha sonra, bıçaklı saldırı, devamsızlık, sarı kart gibi suçlardan ötürü iş akitleri feshedilen eli kanlı faşist caniler 7 AP milletvekilinin çabalarıyla yeniden eski görevlerine iade edilme istendi. Sümerbank Genel Müdürlüğünden bu doğrultuda gelen yazı, işyeri müdürü Fikret Ararat tarafından işleme konuldu.

Fikret Ararat Nevşehir'e sürüldü ve Genel Müdürlükten gelen talimat müdür yardımcısı tarafından uygulandı.

Teksf Sendikasında örgütülü işçilerin bu uygulamayı protesto etmek için direniş geçtiler. Faşistler, işçilerin bu kararlı tutumlarını geriletmek için UGD Şube Başkanının yönetimini saldırdılar. Saldırı sırasında, UGD başkanı öldü.

Faşistler bu olayı fırsat bildiler. Aralarında Türkiye İşçi Partisi İlçe Yönetim Kurulu Üyesi Mustafa Demircioğlu ve Teksf Şube Başkanı Mustafa Dik'in de bulunduğu 22 kişi, faşistlerin ihbar sonucu gözaltına alındı ve mahkemeye tutuldu.

Olaydan hemen sonra şehirde, faşist terör azgınlığı sürdü. Ancak Karaman halkı bu saldırılar karşısında gerekli duyarlılığı gösterdi ve faşist saldırıların püskürtüldü.

Teksf Genel Merkezi ise Teksf Şube Başkanını da içine alan saldırılar karşısında ilgisiz davrandı.

Sümerbank işçileri, gözaltına alınan arkadaşlarının salıverilmesi ve faşistleştirme operasyonunun durdurulması için mücadelelerini sürdürüyorlar.

DEMOKRASİ İÇİN BİRLİK — AVRUPA KOMİTESİ KURULDU

Yurt dışında bulunan ve Demokrasi İçin Birlik Komiteleri içinde örgütlenen Türkiye'li bilimsel sosyalistler, 15-16 Haziran'ın 10. yıldönümünde, biraraya gelerek DEMOKRASİ İÇİN BİRLİK-AVRUPA KOMİTESİNİ kurdular. Federal Almanya, Belçika, Fransa ve İsviçre'deki Demokrasi İçin Birlik Komiteleri ile, DİB Avrupa Komitesi, ortak bir bildiri yayınladılar. Bildiride şöyle denildi: "... işçi sınıfımızın örgütlenişinde Türkiye'nin tüm demokrasi bağımsızlık ve sosyalizm güçleri, Türkiye'yi faşizmin havya koranlığında boğma, yurt topraklarını nükleer roket harmanı haline getirecek halkımızı topekşin ölüme mahkum etme ve bölgede barışı tehlikeye düşürme tasarrılarına azimle direnmektedir ve direneceklerdir.

Bu mücadeleyle kesin zafere ulaşırız diye, ancak:

1. Bilimsel sosyalist platformdaki tüm devrimci güçlerin Tek Parti hedefine yönelik ikelli siyasal birlik sürecini geliştirmeleri,
2. İşçi sınıfımızın örgütlenişinde, tüm anti-faşist, anti-tekel, antiemperyalist ve antiemperyalist güçlerin Tek Cephe'de birleşmelerine mümkündür.

İşte, yurt dışındaki Türkiyeli bilimsel sosyalistlerin Tek Parti, Tek Cephe ilkesinden kaynaklanan çalışmalarının bir üst aşamaya iş olarak doğan Demokrasi İçin Birlik Komiteleri, 15-16 Haziran'ın 10. yıldönümünde merkeze zileserek etkinliklerini arttırmak üzere Demokrasi İçin Birlik Avrupa Komitesini kurmuşlardır.

Yaşanın gani 15-16 Haziran'ları yaratan Türkiye işçi sınıfı! Yaşanın işçi sınıfımızın ikelli siyasal birliği!

Yaşanın demokrasi, bağımsızlık ve sosyalizm güçlerinin Tek Cephe'si

DEMOKRASİ İÇİN BİRLİK AVRUPA KOMİTESİ"

YORUYUŞ, Demokrasi İçin Birlik Avrupa Komitesi'ni dostlukla selamlıyor!

"NATO BAKANLAR KONSEYİ — ANKARA TOPLANTISI" FEDERAL ALMANYA'DA ANTİFAŞİST TÜRK YİLLERİN DEMOKRATİK KATİLE ÖRGÜTLERİ TARAFINDAN PROTİSTO EDİLDİ

Federal Almanya'da Türkiyeli ilericiler, yurtseverleri ve bilimsel sosyalistleri biraraya getiren demokratik kitle örgütleri tekellerin güdümündeki iktidarın uygulamalarını ve faşist tirmanışın daha tehlikeli boyutlara ulaştığı bir dönemde NATO Bakanlar Konseyi toplantısının Ankara'da yapılmasını ortak bir bildiriyle protesto ettiler. PİDEF-KOMKAR-GERÇEK GAZETESİYLE DAYANIŞMA KOMİTELERİ — DDKD ortak imzalı bildiride, toplantının Türkiye'de böyle bir dönemde yapılmasının anlamı olduğuna işaret edildi.

Emperyalizmin ve işbirlikçi tekeli sermayenin bu toplantıdan beklentilerinin:

İran ve Afganistan'da komünizmin yitiren emperyalizmi bölgede yeniden güçlendirmek,

Saldırılan NATO ülkeleri arasında birliği pekiştirmek, İran'da sivil rejiminin yürütümüş olduğu görevi Türkiye'ye yüklemek

İkili anlaşmaların ABD'ye tanıdığı, NATO çerçevesinde da askeri maceralara girişme olanağının bu ülkelerde de onaylanmasını sağlamak,

Nükleer silah yapma anlaşmalarıyla, IMF'lerin, OECD'lerin dayatmalarıyla ekonomiyi akertiletilmek, emperyalizme bağımlılığı arttırmak, Amerika ve NATO güdümünde Demirel Hükümetinin saldırılarını, baskılarını ve işkencelerini onaylamak,

Yarı askeri baskı rejimini yerleştirmek ve faşizmi tirmandırma girişimlerine destek olmak ve Türkiye'de ulusal baskı, ayrıcalık, zorla özümsemeye ve soykırımı politikasını şiddetlendirmek olduğu söylenen bildiride, Federal Almanya'daki tüm Türkiyeli ilericilerin, sosyalistlerin Türkiye'deki demokrasi güçleriyle dayanışma içinde oldukları vurgulandı.

İşgal Kırılacaktır

Öğütlerinden Türkiyeli İşçiler Kültür Merkezi.

Başkent'te yapılan NATO Bakanlar Toplantısı bir işgalin göstergesidir. Yurt topraklarının bir bölümü ABD ile imzalanmış kölelik anlaşmaları ile ABD'ye terk edilmiştir, onların işgaline bırakılmıştır.

ABD'nin NATO üslerini "daha geniş kapsamlı kullanma" isteğinin ardında bu müdahale ve işgal planları bulunuyor. Çıkan haberlere göre ABD'nin bu isteğini müteffekleri hemen evet dememiş görünüyor. Ama ABD emperyalizmi Demirel gibi işbirlikçileri ile yaptığı ikili kölelik anlaşmaları ile üsleri bölgedeki yeni saldırılar için sıçrama tahtaları olarak kullanma yollarını buluyor.

İkinci bir işgal, IMF'nin başkente yerleşmesi ile devam ediyor. Cikenin ekonomik gelişmesi tamı tamına IMF'ce belirleniyor. Özellikle MHP destekli AP hükümetinin işbaşına gelmesiyle uygulamaya en açık biçime konulan IMF reçeteleri işçi sınıfına ve emekçi halk kitlelerine yöneltilmiş ve üzerinde "açlık, işsizlik, daha yoğun sömürü" yazan zehirli oklar durmaktadır.

IMF'nin ve NATO'nun işgali bir başka işgale birlikte yer alıyor. MHP destekli AP'nin azınlık hükümeti henüz yerinde duruyor. Tekelci büyük sermaye ve büyük toprak sahiplerinin sömürücü ve baskıcı egemenliği, burjuvazinin diktatörlüğü bu işgale sürdürülme isteniyor. Daha da ötesi, AP hükümetinin işgali ile faşist bir diktatörlüğün kan ve zulüm dolu yolu açılmak isteniyor.

MHP destekli AP iktidarının işgali altında devlet çeşitli kurumlarındaki faşist işgale yol veriliyor. Devlet daireleri, TRT'ye, KİT'lere bağlı işyerlerine faşist milislerin yerleştirilmesi hızdandırılıyor. Silahlı Kuvvetler içinde etkinliğin artırılması için 30 Ağustos bekleniyor. Anadolu'da birçok kent ve kasaba faşist işgal altında. Büyük şehirlerde faşist işgalin sınırları sürekli genişletilmeye çalışılıyor. NATO'lu, IMF'li ABD emperyalizminin, MHP destekli AP hükümetinin, bunların kanatları altında azgınlardan faşist çetelerin ve sürülerin işgaline boyun mu eğilecektir? Meydan işgalcileri mi bırakılacaktır?

Bu soruların cevabı son aylarda gelişen kitle hareketleri ve direnişlerin içinde saklıdır.

Tariş, Antbirlik, Tekel direnişleri bu sorulara verilen bir cevaptır. Çeşitli işkollarındaki yığımsal grevler bir cevaptır. 30 Nisan'da geniş kesimlerin kapsayan çeşitlendirilmiş eylemler ve 1 Mayıs günü ülke düzeyinde gerçekleştirilen gösteriler bir cevaptır. ABD ile imzalanan SIA'ya karşı yine yurt düzeyinde örgütlenen gösteriler diğer bir cevaptır. İlerici, devrimci güçlerin, geniş emekçi topluluklarının Çorum'daki demokratik direnişleri, birçok kentte ve semtlerde beliren ve oluşan demokratik direnişler de dahil, bunların hepsi bu sorulara karşılık gerekli cevaplardır.

Bu cevaplar çok önemlidir ve anlamlıdır. Çok önemlidir, çünkü meydan işgalcileri bırakılmayacaktır.

Çok önemlidir, çünkü, bu cevapları daha ileri bir örgütlülük düzeyine yükseltmek görevine işaret etmektedir. Yurt çapında en geniş birleşik eylemi örgütlemek, eylem ve cephe birliğini sağlamak, demokrasi çephesini hızla örme görevini, bu savsaklanamayacak görevi, tekrar tekrar öne çıkarmaktadır.

Bu görevler doğrultusunda atılan olumlu ve ileri adımların varlığını belirtmek gerek. Süreci olumsuzlukların aşılması yönünde geliyoruz. Ne var ki, atılan bu olumlu ve ileri adımların, atılacak adımların ancak bir bölümünü oluşturduğunu da eklemek gerekiyor. Geliştirilen Merkezi İşbirlikçilerin görevlerini tüm alanlarda ele almamak, yerel örgütleri ortak çalışmalarda uzak tutmaya çalışmak, ortak ve birleşik çalışmaların esas alma yerine bu platformları grupsal çıkarlarını aracı görmek eğilimlerine yer yer rastlanıyor.

Hiçbir örgütün diğerinden örgütsel ve ideolojik bağımsızlığını terk etmesini isteme hakkı elbetteki yoktur. Türkiye İşçi Partisi'nin Tek Parti Tek Cephe Kararı'nda belirttiği gibi demokrasi çephesinin ölmesi görevi "... tek tek örgütlerin, kuruluşların kendi örgütsel ve ideolojik bağımsızlıklarını bir kenara koyacakları anlayışını hiçbir zaman şerh etmemiştir, getirmiş de." Ama demokrasi çephesinin ölmesi görevinin dar, grupsal çıkarlarla da tahammülü yoktur.

TIP Genel Secerteri Sargın'ın TSİP'in 6. Kuruluş Yılı toplantısında teklesme sorununa ilişkin olarak söylediği de, bu anlamda görevler için de geçerlidir: "Ve süreç içinde öyle bir an gelir ki, sorun artık teorik diyebileceğimiz bir alandan timbülle çıkmış olur: yaşamın dayattığı, çözümlenmesi kaçınılmaz, etelenecek olarak karşımıza çıkar. Artık o sorun mutlaka ve mutlaka çözümlenmelidir ve de çözülecektir... Bizler bu görevi yerine getirmek için birliğimiz, kardeşliğimiz, içtenliğimizle tarih sahnesindeyiz ve şimdideyiz."

Görevler çok yanlıdır, yaşamsaldır. Düşman saldırıyor, düşmanı durdurmak gerekiyor. Düşmanı durduracak mevzileri ornek, onun saldırılarını durduracak örgütlülüğü sağlamak, düşmanın güdümde soktuğu biçimleri gözardı etmek gerekiyor. Her şeyi demokrasi çephesinin ölmesi görevi ile ilişkilendirmek gerekiyor.

Meydan işgalcileri bırakılmayacaktır. Daha da ötesi meydan işgalcilerden temizlenecektir, temizlemek durumunda-

■ can açığıöz

"BÜYÜK AĞABEY" AMERİKA, SÜREKLİ OLARAK NATO ÜLKELERİNİ ASKERİ, SİYASAL VE EKONOMİK PLANDA KENDİSİNE BAĞIMLI KILARAK DENETİM ALTINDA TUTMA BAŞARISINI GÖSTERMEK İSTEMEKTEDİR. BÜTÜN ÜLKELERİN KULAGINA SIK SIK ÇEŞİTLİ ŞEKİLLERDE "SAKIN HA BÜYÜK AĞABEYDEN AYRILMA" GÖRÜŞÜ FİSİL-DANMAKTADIR.

ŞİMDİLİK HALA GÖRÜNÜRDE DİŞA VURAN KARARLARDA AMERİKA'NIN HAKİM OLDUĞU ORTADA. AMA ALTINDAN ALTA BİR ÇEKİŞMENİN OLDUĞU DA BİLİNMEKTE. BU NEDENLE KAPALI TOPLANTILAR DIŞINDA DA AMERİKA ŞİRİN GÖZÜME İSTEĞİNİ TAŞIYOR. DEMİREL'İN TATLISI İSTAKOZU SUNDUĞU AKŞAM YEMEĞİ VE BENZERİ KOKTEYLLER BU NEDENLE BÜYÜK ÖNEM TAŞIDI YABANCI POLİTİKACILAR İÇİN

tavir içindeydi. Amerikan Dışişleri Bakanı Muskie üyesi bulundukları NATO'nun akl almaz bir şekilde "onur konuğu" olarak katılıyordu Ankara toplantısına. Aynı şekilde 20 yıl önceki toplantıda da en büyük alkış, dönemin Amerikan Başkanı Eisenhower'in mesajına tutuluyordu. Ve yine birçok hayata geçirilmeyen kararlar alınıyordu iki toplantıda da...

ANLAŞMAZLIK YOK MUYDU?

Şeref konuğu bakanın diremesiyle metni değiştirilen

NATO'NUN ANKARA ZİRVESİ

ABD "SİLAH, DAHA ÇOK SİLAH" SAHİBİ OLMANIN NATO ÜLKELERİNİN "ANA AMACI" HALİNİ ALMAYA BAŞLADIĞI İZLENİMİNİ YARATMAYA ÇALIŞMAKTA VE BU SİLAHLAR ARA SIRA "NATO'NUN YOKSUL EVLATLARI" OLAN TÜRKİYE İLE YUNANISTAN'IN KIBRIS MESELESİNDE KARŞI KARŞIYA GELMESİNDE OLDUĞU GİBİ PAKT ÜYESİ ÜLKELERE DE PATLAMAK TADIR.

İlirtmekte ve NATO'nun batı Berlin halkının hürriyetlerinin korunması hususunda kararlı olduğunu teyid etmektedir." görüşlerine yer veriliyordu.

"SAKIN HA BÜYÜK AĞABEY'DEN AYRILMA

Sürekli olarak "Aba altından sopa" gösterilerek onu bını korkutma politikası gütmekte olan ABD önderliğindeki NATO bundan iki yönlü bir yarar sağlama çalışmaktadır. Bunlardan biri Sovyet tehlikesi adı altında "soğuk savaş" körüklemesiyle Amerika güdümündeki ülkelerin çocuklar gibi, yaratılan uydurma umacılardan korkması sağlanmakta, diğer yandan da hayata geçmeyen birçok kararlar alınmaktadır. ABD "silah daha çok silah" sahibi olmanın NATO ülkelerinin "ana amacı" halini almaya başladığı izlenimini yaratmaya çalışmakta ve bu silahlar ara sıra "NATO'nun yoksul evlatları" olan Türkiye ile Yunanistan'ın Kıbrıs meselesinde karşı karşıya gelmesinde olduğu gibi pakt üyesi ülkelere de patlamaktadır. NATO bunları her ne kadar "yanlışlıkla patlayan silahlar" olarak nitelendirirken de aslında NATO'nun silahlandırma körüklemesinin doğal "ısak sonucu" olduğunu ortadadır. Büyük ağabey Amerika sürekli olarak NATO ülkelerini askerî, siyasal ve ekonomik planda kendisine bağımlı kılarak denetim altında tutma başsını göstermek istemektedir. Bütün ülkelerin kulağına sık sık çeşitli şekillerde "Sakin ha büyük ağabeyden ayrılmayın..." görüşü fısıldanmaktadır. Ama son zamanlarda Avrupa karşıdeser Büyük Ağabey'e karşı baş kaldırmaya başlamışlardır.

Demirel Hükümeti "gidip gitmemesinin tartışıldığı" şu günlerde NATO Bakanlar Konseyi toplantısını yirmi yıl sonra Türkiye'de yapmak cesaretini (!) gösterdi. Belki de devamı olduğu iddiasındaki Demokrat Parti iktidarının kaderi gibi bu NATO toplantısı da kendisinin son uluslararası toplantısı olarak tarihe geçecek...

İKİ TOPLANTININ ORTAK KARAKTERİ

Yirmi yıl arayla yapılan iki toplantının benzeşen birçok yanı vardı. İki toplantının da etkin kişisi "büyük ağabey" Amerika'ydı. Kararları sunan hatta bundan da öte dikte ettiren bir

3 Mayıs 1960 günü İstanbul'un Belediye Sarayı'nda yapılan NATO Bakanlar Konseyi toplantısı dönemin Demokrat Parti hükümetine hiç de "şans" getirinmişti. Bu toplantıdan bir ay geçmeden Demokrat Parti yöneticileri İstanbul'da Yassıada da hiç istemedikleri bir yaz tatiline çıkmak zorunda kalmışlardı. Demokrat Parti hükümeti için bu durum zorunlu yaz tatili olmaktan öte iktidarlarının sona erdiğinin damgalanması anlamına da geliyordu.

3 Mayıs 1960 günü dönemin Dışişleri Bakanı Fatih Rüştü Zorlu toplantıyla ilgili görüşlerini açıklarken, Başbakanı Adnan Menderes'in toplantıya katılmamasından duyduğu üzüntüyü belirtirken, yapılan protesto gösterilerini yarıyordu: "Bencil siyasi menfaatler peşinde koşan bir avuç genç, NATO prensiplerine sadık olan Türk milletinin azim ve tesadüfine tesir edemez."

NATO'nun "işbirlikçi ve anlayışın sembolü" olduğunu belirten Zorlu, "NATO üyeleri uluslararası gerginliği azaltmak arzusuyla istiklal ve hürriyetleri müdafaa gayretleriyle birleştirdikleri müddetçe hür dünya istikbale emniyete bakabilir," diyor.

Ve NATO Bakanlar Konseyinden sonra yayınlanan bildiri-de, "Sovyetlerle müzakerelerin milletlerarası ilişkileri iyileştireceği ümit edilmektedir. Üyeler merhaleli ve kontrollü silahsızlanma tahakkuku için Cenevre'de batılı temsilcilerin suhduğu teklifleri desteklemektedir. Sovyetlerin bu konuda müahhas ve pratik tedbirler müzakereye başlamasına tesüffü etmektedi. Siyasi yumaşmaya sulh gibi bölünmez bir bütün sayan Konsey, Sovyetlerin bazı NATO ülkelerine karşı gizliyişi propagandası 'sulh' içinde beraber yaşama' formülü ile gayri kabili telif bulmaktadı. Konsey Almanya meselesinin ancak 'self determination' (bir ulusun kendi kaderini tayin hakkı) esasına dayanarak bir birleşme ile halledilebileceğini be-

YIRMİ YIL SONRA YENİ BİR TÜRKİYE TOPLANTISI

NATO Bakanlar Konseyi ve ardından gelen olaylar belki de Türkiye'li politikacıların bilincaltlarına garip bir korkunun yerleşmesine neden olmuştur. Bu yüzden yirmi yıl ya yakın bir dönemdir hiçbir Türkiye Hükümeti NATO Bakanlar Konseyi toplantısının Türkiye'de yapılması konusunda talepte bulunmamıştır.

anlat "sayın" Luns anlat...

ANKARA'DA BAĞIMLILIK GİRİTTE BAĞIMSIZLIK TOPLANTISI

"AKDENİZ'DE YABANCI ÜSLERE HAYIR"

Ankara'da NATO Bakanlar Konseyinde "bağımlılık" konuları ele alınırken Girit'te "bağımsızlık toplantısı" yapıyor ve "Akdeniz'de yabancı ülkelere hayır" deniliyordu.

Akdeniz'deki yabancı askerî üslerin kaldırılması Bosphorus'u savaşa tehdit altında tutan yabancı askerî üslerin sökülüp alınması ve Akdeniz ülkelerinin halkları arasında artık bir daha kışkırtmalarla bozulması olarak olmayan dostlukların kurulması Girit'in Iraklıların kentinde 21-23 Haziran tarihlerinde toplanan uluslararası konferansa katılan 300'e yakın delegenin üzerinde birleştikleri konu oldu.

Yunanistan Birlik Komitesi ile Girit'teki yabancı askerî üslerin imcudede komitesinin ortaklaşa düzenledikleri konferansa Mısır, Libya, Lübnan, Suriye, Kıbrıs, Türkiye, Romanya, Bulgaristan, Fransa, İtalya, Sovyetler Birliği ve

Yunanistan'ın yabancı askerî üsler bulunan yörelerinden barış k katidior

Buuyk bir coşku içinde geçen konferansa konuşan delegeler boige halkları arasında yaratılan yopay düşmanlıkların aslında emperyalizmin Akdeniz'e yönelik planlarının bir sonucu olduğunu vurguladılar. Emperyalizmin böygeye yönelik gerginlikler attırmak Akdeniz'i bir silah deposu haline getirmek politikasına karşı böige halklarının dostluklarını pekiştirerek, her türlü silahlanma kararına karşı çıkarak direnme konusunda delegeler görüş birliğine vardılar.

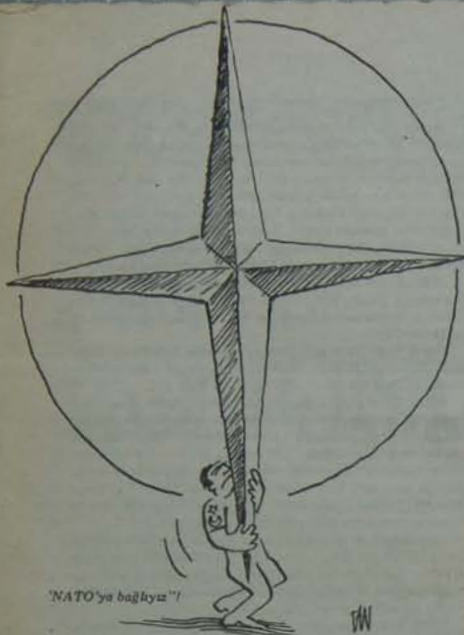
Konferansa Türkiye'den katılan Niyozi Dalayancı konuşmasında şöyle dedi:

"Neden Batı Avrupa'ya ölümcül gücü daha yüksek Bosphorus ve Cruise füzeleer yerleştiriliyor, neden Türkiye'deki yabancı üsler yeni bir anlaşma ile yeniden yasallaştırılıyor, neden Kıbrıs'ta yiz yıllardır birlikte kardeşçe yaşamış Türk ve Rum toplumları düşmanlık dostluk gömlerine dönmüyorlar? Neden, Ege üslerinde Türkiye ile Yunanistan arasındaki gerginlikler körükleniyor, Filistin halkı neden hala yurtsuz? Bu sorular daha çoğaltılabilir ama cevap da ayndır. Füzeleer, uçakları, silahları yapanlar kararlarına kör kantsalar diyedir. Dünya halklarının siyasal, ekonomik, ve toplumsal kurtuluşları için mücadele etmelidir."

Daha sonra Türkiye barış güçlerinin temsilcisi, Türkiye'de hergün 10-15 ileri, Demokratik kişinin öldürüldüğünü ve ülkede faşizmin termandırıldığını belirtmek emperyalizmin yalnızca böige halkları arasında değil, Türkiye gibi ülkelerde gerginliklere ve çatışmalara da körüklediğini söylemiş, bu konuda dünya ülkelerinin barış güçlerini Türkiye ile dayanışmaya çağırmıştır. Konferansa Sovyetler Birliği barış komitesinden katılan Tahir Tahirov ise "ABD'de silahsızlanma konusunda bir toplantıya katıldım. Bu toplantıda ABD'nin Sovyetler Birliğini 40 kez, Sovyetler Birliğini de ABD halkını 20 kez ortadan kaldıracağı güce sahip oldukları söylendi. Ne gerek var buna?" demiştir.

Tahirov, Sovyetler Birliği'nin ikinci dünya savaşımda 25 milyon ölü verdiğini, böyle bir ülkenin savaş çıkarmasının mantık dışı olduğunu da belirtti.

Girit çabası bağliğı altında hazırlanan konferansa ortak bildirisinde ise nükleer silah taşıyan tüm savaş gemileri ve denizaltıları Akdeniz'den çekilmesi, Kıbrıs Girit gibi Akdeniz adalarındaki ve Akdeniz ülkelerindeki tüm yabancı üslerin kaldırılması ve yabancı askerlerin ge ülkeleri arasındaki anlaşmazlıklara kesinlikle barışçı çözüm yollarının bulunması istenmiştir.

"NATO'ya bağlıyız!"

W

sonucunda tümce "Filistin halkını temsil edenlerin de katılımıyla yapılacak görüşmeler" biçiminde değiştirildi. ABD, bilindiği gibi FKÖ içindeki görüş ayrılıklarını Camp David zirvesinden bu yana istismar ederek Ortadoğu sorununu FKÖ içindeki ayrışıklarla nedeniyle çözümlenemediğini idari sürmekte.

ABD'nin baskısıyla kabul edilen yeni metin, Filistin halkını kimin temsil edip kimin edemeyeceğini NATO toplantılarında saptamaya çalışan "bir dünya görüşünün" zaferi olarak nitelendirildi.

USLERİN AMAÇLARININ GENİŞLETİLMESİ

NATO içinde geniş çapta tartışma konusu olan bir diğer konu ise, "bölge üslerinin amaçlarının genişletilmesi"ydi. "Miskin Muskie"nin önerisiyle gündeme gelen konu, her nasılsa tepki gördü, sonunda Muskie'ye, "anlamıyorum bu bizim mütefekkillerin tutumunu, kendileri için çabalyorum. Onlar bu çabamızı görmesizlikten geliyor" demek düştü.

Madrid'te yapılacak silahsızlanma konferansı da "müttefikler" arasında bagosteren anlaşmazlıklar arasında yer aldı. Madrid'te yapılacak düşününce toplantısında Fransız Dışişleri Bakanı Poncet'in önerisiyle silahsızlanma konusunun da ele alınması önerildi. Belçika, Hollanda gibi "müttefiklerin" pek istenilmemesi birlikte destekledikleri bu öneriye yine "Miskin Muskie" karşı çıktı. Muskie'ye göre "zamanız" olan bir silahsızlanma konferansı ancak "Sovyetlerin iğine gelebilir." Muskie'nin tüm tepkisine karşın sonuç olarak silahsızlanma konusu Madrid toplantısının gündeminde alındı.

Toplantı sonrasında yayınlanan sonuç bildirisinde Afganistan için "buç havarılığında" bulunulurken Türkiye-Yunanistan ilişkilerinin başka bir yöne değil de salt Yunanistan'ın tüm tepkisine karşın sonuç olarak silahsızlanma konusu Madrid toplantısının gündeminde alındı.

Türkiye'ye yapılacak yardıma gelince, gizli toplantılarda tartışmalar, "Türkiye'ye tank mı

verelim, yoksa top mu verelim" biçiminde sürdü gitti.

Ve Perşembe akşamı yayınlanan ortak bildiri ile NATO toplantısı son buldu. NATO'nun sonuç bildirgesinde şu görüşlere yer veriliyor.

"Bakanlar Afganistan'ın işgal altında bulunmasından duydukları huzursuzluğu vurgulamış, 3. dünyanın bağımız bir üyesi olan Afganistan'ın işgalinin bir milyon insanın göçüne yol açtığını bildirmişlerdir.

Bakanlar, hükümetlerinin savunma kapasitelerinin güçlendirilmesi yolundaki kararlarına katıhürken dengeli bir silahsızlanmadan yana olduklarını da onaylamışlardır. Silahlanma yarışına büyük bir engel teşkil etmesi beklenen SALT 2'ye desteklerinin devam ettiğini bildiren bakanlar, anlaşmanın onaylanmasını geciktiren uluslararası krizin bir an önce son bulmasını dilemişlerdir.

Bakanlar Akdeniz bölgesinde güçler dengesinin gerekliliğini vurgularken Güneybatı Asya'da ortaya çıkan gelişmelerden sonra ittifakın Güneydoğu kanadının stratejik önemini belirtmişlerdir. Bakanlar bölgenin önemli gözönüne alınarak bölgedeki üye ülkelere ekonomik ve savunma yardımları yapılması gereğini kaydetmişlerdir. Bakanlar, ayrıca ittifakın genel çıkarları için üye ülkeler arasında tam bir dayanışma olmasını gerektirdiğini görüşünü savunmuşlardır.

Bakanlar, Türkiye ve Yunanistan Dışişleri Bakanları arasında başlayan 10 günlük görüşmelerde, kalıcı bir barış için, sürmesinde yarar olduğunu kaydetmişler. Tankiye'nin özel durumu nedeniyle yardım yapabilecek durumda olan müttefiklerin ekonomik yardımlarını huzurlanmalarını kararlaştırmışlardır. Bakanlar Türkiye'nin ekonomik sorunlarının çözümlenmesi için sürülebilir çaba göstermesini ve bu çabaların 5 yıl sürmesini arzuladıklarını bildirmişlerdir.

Bakanlar, bilim komitesinin Türkiye, Yunanistan ve Portekiz'e teknolojik ve bilimsel yardımların bulunarak her üç ülkenin ekonomik kalkınmasına katkıda bulunmak için çaba sarfetmesini önermişlerdir.

NATO Bakanlar Konseyi üyeleri Arap-İsrail çatışmasından sonra arzesinin kalıcı çözümlerle

mümkün olabileceğini bildirmiş, İsrail ve Filistinlilerin doğal haklarının korunacağını bir çözüm bulunmasına inandıklarını açıklamışlardır. Bakanlar, Filistin halkının temsilcileri de dahil olmak üzere tüm tarafların, ortadoğu sorununun görüşmeler yoluyla çözümlenebilmesi için çaba sarfetmesini önermişlerdir.

Sovyetler Birliği'nin SALT 2 anlaşması çerçevesinin belirlenmesinde görüşmelere katılımı için çaba gösterilmesini isteyen bakanlar, Sovyetler Birliği'nin ABD'nin görüşme çağrılarında olumlu yanıt vermesini de istemişlerdir."

YİNE BÜYÜK AGABEYİN YAPTIRIMLARI

Amerikan'ın "Miskin Muskie" si Carter karışındaki bu ilk uyarından başarılı çıktı mı bilemeyiz? Ama yine de toplantının bittilerinde Amerika'nın yaptırımları, yönlenmelerin temeli oldu.

Şimdilik hâlâ görüntüde dışı vuran kararlarda Amerika'nın hakim olduğu ortada. Ama alttan alta bir gelişmenin olduğu da bilinmekte. Bu nedenle kapalı toplantılar dışında da Amerika şirin gözükme isteğini taşıyor. Demirel'in tath su istakozu sunduğu akşam yemeği ve benzeri kokteyller bu nedenle büyük önem taşıyan yabancı politikacılar için.

Konuk bakanlar tereyağında kızardıkları sonra pembeleşen istakozları "gömlüklerini" çıkarmakta çekindikleri zorkluk kadar "ne oranda Amerikann yanında olduklarını ya da ne oranda uzaklık taşıdıklarını belirtmekte de" zorkluk çektiler. Ve bütün kullandıkları cümlelerde belirtilmekte "biz" zorkluk göstermeye izin gösterdiler.

Çünkü hepisi bir süre önce Carter'ın Federal Almanya Başbakanı Helmut Schmidt'e gönderdiği bir mektupta "Moskova'ya gitme. Gidersen nükleer silahsızlanma ve detantın söz etme" uyarısında bulunduğunu bilmekteydiler. Ve yine belirtmekteydiler ki, Schmidt bu uyan ile ilgili görüşlerini açıkladığı "gizli" toplantılarında Federal Alman parlamenterlere Carter hakkında hiç de sevindii olmayan ifadalar kullanmıştı.

Dışardaki bu bütünsel görünüm altında, "Büyük ağabey" in hâlâ etkin olan görüntüdeki hakimiyetine karşın NATO'da toten içe birleşiyor olmaları. Konular artık Demirel'in istakozlarının yenmesindeki zorkluk gibi bazı zorklukları içeriyor...

Türkiye'ye karşı tutumunda da bu karmaşıklık, bu iklem sık sık ortaya çıktı. Türkiye özel olarak bütün NATO Bakanları tarafından övülürken, konu ortak çalışmaya geldiğinde "Almanya vizesi" gibi duvarlar Türkiye'nin önüne çekildi. NATO'nun Türkiye'yi askeri, siyasal bağlamında kararları rahatlıkla alınırken, Türkiye'ye yardım konularında NATO'lu dostların(!) elleri bir türlü çepçimine gitmedi. Karuzlar, uygulamaları sürekli olarak Türkiye'nin bağımlılığına yöneldi. Türkiye'li politikacılar ise, adeta Amerika'ya en bağlı olan ülkenin Türkiye olduğunu iddia etmek için yarış ettiler. Demirel'in NATO Bakanlar Konseyini açarken yaptığı konuşma ise bunun en açık belgesi olarak tarihe geçmektedir.

NOT:

CHP-MSP ve

Emperyalist Oyunlar

CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit'in son açıklaması kolay kolay türkçeye bile tercüme edilemeyecek kadar karışıktır. Söyle diyor özetle:

"... Çaresiz katırsak hükümet de oluruz..."

Daha dünyanın "umudu" Ecevit ve partisi; hükümet olmayı "çaresizliğin" en uç noktası olarak kamuoyuna açıklamaktadır bugün.

Ecevit'in kafasındaki "çare" nedir peki?
- CHP - AP - MSP ortaklığı!..

AP Genel Başkan Yardımcısı, Yiğit Köker, Ecevit'in bu önerisini "sıkılmazlığın sembolü" olarak nitelendirmişti. MSP sözcüleri ise bu öneriyi "olmayacak duaya amin" kayıtsızlığı ile cevaplandırmaktadır. Ve bu noktada, CHP ist. yönetimin politikası, teli kopmuş ampul gibi sallanmaktadır boşlukta...

Niçin CHP-MSP ortaklığı demiyor?

Bazı bağımsız milletvekillerinin de katılımıyla, bu formülün kağıt üzerinde aritmetik fizibilitesi vardır. Bu formülün CHP yönetimi tarafından savunulması ve gerçekleştirilmesinin olanakları vardır.

Ancak bu olmuyor. Acaba niçin olmuyor?

Anızlık yönetimlerine omuz verdiği sürece emperyalizme ve işbirliği tekelere tehlike gelmiyor. MSP o zaman eksikliği tamamlayan yama oluyor.

Ama o MSP, CHP ile yan yana gelme olasıdır belirdiğinde "Atatürkçü açından" zararlı ve tehlikeli bulunmama başlıyor. Pek yakın geçmişte, bu olasılığın ufak da olsa söz konusu edildiği zamanlarda, cumhurbaşkanlığı makamı Ecevit'e hükümet kurma görevi verirken şu kaydı düşmeyi ihmal etmedi:

"... Kurulacak hükümet Atatürkçü olsun!..

İlginçtir, aynı görev Demirel'e verilirken hiç de bu hatırlatılmı yapılmadı.

Emperyalizm ve tekelere açısından tehlike farklı biçimsel yaklaşım, ifade ve tutumlarla da olsa, CHP ve MSP taban ve görevlerinin yaklaşık sınıfsal konulara sahip bulunmaları, giderek emperyalizme ve faşizme karşı yaklaşık sınıfsal tepkileri temsil ediyor olmalarıdır.

1974 yılında denenen CHP-MSP ortaklığı, tekeli büyük sermayeye ve emperyalist güçlere bu konuda yeterli ölçüde birek ve fikir vermişti. Sonra ne olmuştu? Tekeller, gerek CHP, gerek MSP içindeki müttehim temsilcilerine önemli misyonlar yüklemişti.

Tekellerin CHP içindeki temsilcileri düz olduğu gibi bugün de, olası bir CHP-MSP ortaklığının "Atatürkçü bir çözüm olmaz" gerekçesiyle sürekli torpilleme çabam göstermişlerdir.

Ya MSP içindeki temsilcileri?
Onlar da, CHP ile kurulacak bir ortaklığın "solcularla işbirliği" anlamına geleceğini bildiren misyonları sürdürmüşlerdir.

CHP'de Turan Günç'lere MSP'de Korkut Özal'lara bakılırsa ne söylemek istediğimiz daha iyi anlaşılır. Washington - İstanbul - Riyad, ABD-Türkiye-Stuudi Arabistan, iş ve yönetim merkezleri üçgeni içinde köşelenen tezgahlardır bunlar.

İşin bu yanı Ecevit ve Erbakan tarafından da bilinmekte, her türlü gösterişli demec ve açıklamalara karşın, bu tezgaha bağlı teslimiyetlerin üstüne çıkılmamaktadır.

AP-MHP faşist kuzak terfiçileri, böylesine bir kolaylığı, kanlı ve sürekli avantaajlara çevirmek çok alıyor.

CHP ve MSP'nin tabanını oluşturan ve çıkarları tekellerle uyumsuz önemli ve ağırlıklı kesimleri yamsalsal bir dilerdenime yapmak zorundadırlar. Mücadele, antiemperyalist, antisovyetist, antitekel mücadele çabasında yer almaları aynı zamanda sınıfsal bir gerekliliktir.

Emperyalizmin ve tekelilerin saldırılarını durdurmak, AP iktidarının işçi sınıfına ve tekel dışı tüm katmanlara düşman yüzünü açığa çıkarmak ve hükümeti düşürmek için demokrasi güçlerinin sesine ve mücadelesine kulak vermeli, destek olmalıdırlar.

= ferhat gin

İŞÇİ SINIFI GÖREVLERİNİN BİLİNCİNDE OLDUĞUNU GÖSTERECEKTİR !

DISK 7. Kongresi, dergimiz basıya girdiği sırada tamamlanmamıştı. Bu yüzden, kongre değerlendirilmesini, kongrede yapılan konuşmaları önümüzdeki sayıda yayınlacağız.

YÜRÜYÜŞ

Adel Kalem

SARI SENDİKA - İŞVEREN İŞBİRLİĞİ

Adel Kalem işyerinde, ilerici, demokrat, sosyalist işçilerin öncülüğünde gelişen demokratik muhalefet işvereni de, işvereni ile iştaklılığı için-deki san sendikacıları da korkutuyor. Bu mücadele bugün başlamış değil. Daha iki-yük yıl öncesinden başlayan bu demokratik muhalefet, o zaman işçilerin öncülüğünü yapan bilimsel sosyalist işçileri, Türkiye İşçi Partili Ahmet İpekçi ve arkadaşlarını işten atarak durdurabileceklerini zannedenler bugün ne kadar yanlışmış olduklarını görüyorlar.

Aynı rahatsızlık bugün de devam ediyor. İşyerinde yetkili olan Türk-İş'e bağlı Ağa-ış Sendikası Genel Merkezi 20 Haziran'da bir yıldırım telgrafla 4 demokrat temsilcinin temsilciliğini aldı ve bu nu işçilerden önce alelacele İşverene bildirmeyi de ihmal etmedi. İşveren de telgraflı alr almaz, söz konusu temsilcilerin iş aktillerini feshettiğini bildirmekte gecikmedi. Ancak işverenin korkusu yine de geçmiyordu. Bunun en güzel göstergesi de temsilcilerin fabrikadan ayrılmalarını gün işyerinin önüne 2 cemse dolusu asker ve 3 araba sivil polis çağırması oldu. İşçilerin temsilci arkadaşlarına sahip çıkıp olayı protesto etmelerinden korkuyordu. Daha da önemlisi böyle bir protesto olayını bahane ederek işyerindeki diğer ilerici, demokrat işçileri de işten çıkarmayı hesaplıyordu. Ancak işçiler, işvereni ve onunla iştaklılığı için-deki san sendikamın oyunlarını bozdu.

İşverene göre işyerinden temsilcilerin uzaklaştırılması işyerinde görülen "hastalığın" kansere çevrilmemesi için yapılmış başarılı bir "ameliyat"tı. Ancak işçiler bu ameliyatta işverene kimin yardım ettiğini çok iyi görüyor ve değeriendiriyorlar. San sendikacıların işvereni iştaklıkları Adel Kalem işyerinde sınıf mücadelesinin doğru temeller üzerinde gelişmesini önleyemeyecek.

DISK 7. Olağan Genel Kurulu, 25 Haziran Çarşamba günü çalışmalarına başladı. Dergimizin basıya girdiği günlerde henüz tamamlanmamış olan bu genel kurulun ilk üç günü, işçi sınıfımızın görevleri ve sorunları konusunda ne denli bilinçli olduğunu göstermesi bakımından anlamlı oldu.

Genel Kurul DISK Genel Başkanı Abdullah Baştürk'ün açış konuşmasıyla çalışmalarına başladı. Baştürk konuşmasında, emperyalist-kapitalist sistemin içine düştüğü bunalım ve bu bunalımın ülkemize nasıl yansdığı konusunda değinerek "dünyadaki gelişmeler şunu açıklıkla göstermektedir ki, bugün gelişme, sömürsüz, baskısız, savaşsız, barış içinde bir dünya istenilenler yanadır. Dünya bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm güçlerinden yana dönmektedir." dedi.

Türkiye için bunalımdan çıkış yolunun bağımsızlık ve demokraside somutlandığını, temel çözümün sömürsüz ve baskısız bir dünya, sosyalizm olduğunu belirten Baştürk, daha sonra DISK'in 25 yıllık mücadelesinden, çalışmalarından söz etti. Baştürk, DISK 6. Genel Kurulu'nun aldığı kararlara ilişkin olarak iki konuda başarılı olunamadığını; bunlardan birinin faşizme, emperyalizme, şovenizme karşı olan bütün demokratik güçlerin birliğinin sağlanması olduğunu söyledi ve bu konuda başarılı olunamamasını, sosyalist hareketin bölünmüşlüğü, farklı anlayışların kendi görüşlerini dayatmak istemeleri nedenleri ile açıkladı.

Baştürk ikinci olarak da tasfiyeciliğin aşıp, devrimci sendikal birliğin sağlanması konusunda başarılı olmadığını belirtti. Bu konudaki kimi yanlış eğilimleri ve bu eğilimleri içinde barındıran sendika yönetimlerini eleştirerek, sendikal demokrasi ve birlik konularına değindi. DISK Genel Başkanı, bugün gündemin birinci maddesini daha ist dizeyed devrimci sendikal birliğin sağlanması oluşturduğunu, temel hedefini ise faşizme karşı ortak mücadele olduğunu belirterek "Sol hareketin bölünmüşlüğü sonucu ortaya çıkan mücadele zaafını giderici, takamikli açıcı girişimlerde bulunulması ve bu yolda somut adımlar atılması genel hareketimizin acil görevidir." dedi ve DISK'in de bu görevin yerine getirilmesine katkıda bulunmasının zorunlu olduğunu söyledi.

Baştürk daha sonra şöyle devam etti: "Biz DISK'iz. Birlikten yanayız. DISK amaçladığımızı birlik, işçi sınıfı bilimini gösterdiği, sınıfsal çıkarlarımıza ters düşmeyen, ilkeci bir birlikdir. İşyerindeki, fabrikalardaki, tarlalardaki birlikler. Salt birlik için birlik değil, daha güçlü mücadele için birlik, mücade-

yi sonuçta saptıncı, geriletilici bir birlik değil, geliştilirici birlik. Bizim birlik anlayışımız budur. Bu anlamda yaşama hakkını, can güvenliğini savunan, faşist saldırı ve cinayetlere karşı çıkan herkese birlik ve eylem öneriyoruz. Faşizme, emperyalizme, şovenizme karşı çıkan herkese birlik ve eylem öneriyoruz. Çalışma ve yaşama koşullarını iyileştirmek isteyen, temel hak ve özgürlükleri savunan herkese birlik ve eylem öneriyoruz. Sömürü ve baskıya karşı, sömürsüz, baskısız, savaşsız, barış içinde bir dünya için mücadeleye eden herkese birlik öneriyoruz."

DISK Genel Kurulu'nda Abdullah Baştürk'ten sonra ikinci konuşmayı yapan Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran'ın konuşması delegeler ve konuklar tarafından coşkunlukla karşılandı.

Genel Kurul'da ayrıca Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz, Türkiye Birlik Partisi Genel Başkanı Mustafa Tımsı söz aldı.

DISK Genel Kurulu'nu sosyalist ve kapitalist ülkeler işçi sınıflarını temsil eden çok sayıda konuk izledi. Bunlar arasında bulunan Dünya Sendikalar Konfederasyonu Genel Sekreteri yardımcısı konuşmasında "190 miliony dünya işçisi mücadeleye dayanışma içindedir. Kendini sizin aramızda bulduğum şu anda evimde ve ülkemde sayıyorum." dedi. DSF Genel Sekreteri Yardımcısının sözləri salonu dolduran delegeler ve konuklar tarafından büyük bir coşkuyla karşılandı.

Yine konuklar arasında bulunan Sovyet Sendikaları temsilcisi, özellikle konuklar arasında en çok alkışlanan, sevgi gösterileriyle karşılanan kişi oldu. DISK delegelerinin bu davranış antikomünizm ve antisovyetizm çığırkanlarına işçi sınıfının verdiği en anlamlı cevabı oluşturdu.

DISK Genel Kurulu'na çok sayıda uluslararası örgütten ve işçi sendikalarından mesajlar geldi. Bütün bunlar, işçi sınıfının uluslararası dayanışmasının en somut göstergileri olarak salonu dolduran DISK delegeleri ve konuklar tarafından coşkunlukla karşılandı.

Genel Kurulun ikinci gününde delegelerin rapor üzerindeki konuşmalarını geçildi. Bu sırada söz alan Sosyal-İş Genel Başkanı Özcan Keşgeç, konuşmasında, dünyada ve Türkiye'de sosyal demokrat hareket ve DISK'in CHP ile ilişkileri, maoçuluk, demokratik kitle örgütlerinde ve DISK'te demokratik merkezi-yetçilik gibi konuların yanısıra, DISK'in ve sendikaların özgün sorunlarına değindi, toplu sözleşme ve hukuk işlerine ilişkin somut örnekler üzerinde durdu. Konuşmasının son bölümünde demokrasi cephesinin kurulması gerektiğini ve işçi sınıfının politik hareketinin tekleşmesi sorunundan sözeden Keşgeç, bu konularda DISK'e düşen görevlere değindi.

DISK Genel Kurulu'nun ilk üç günü, işçi sınıfının ve onları temsil eden Genel Kurul'da hazır bulunan delegelerin, Türkiye'de demokrasi güçlerinin karşı buluşuna buldukları faşist diktatörlük dayatması konusunda ne derece duyarlı olduklarını gösterdi. Konuşmacı olarak söz alan hemen tüm delegelerin anti-faşist mücadele, DISK'in öndüdeki görevler ve bu görevleri başarabilecek bir DISK yönetimini nasıl oluşması gerektiği konularına ağırlıklı olarak yer vermeleri bu duyarlılığın en somut göstergesi oldu.

DISK Genel Kurulu delegeleri, Genel Kurul'da aynı gün Ankara'da toplanan NATO Bakanlar Konseyi'ni protesto eden bir telgraflı Başbakan Süleyman Demirel'e çekme karar aldılar.

GREVCI TEKSTİL İŞÇİLERİ TİS PATRONLARIYLA ALAY EDİYOR: "BİR SÖZÜNÜZ VARSA SENDİKAYA GİDİN"

Geçtiğimiz günlerde "Tekstil İşverenleri Sendikası"ndan grevci tekstil işçilerine binlerce mektup postalandı.

Mektuplar, işçi sınıfının birliğini, direncini kırmaya ve sendikalarına güven duyularının sarsımaya yönelik kaba ve bayağı birer belge niteliği taşıyor. İşçi sınıfına sadece kağıt üzerinde "değerli işçilerimiz" diyen patronlar, bir de şunları söylüyorlar:

"Üyesi bulunduğunuz DISK'e bağlı Tekstil Sendikası, sizin ekonomik ve sosyal haklarınızı korumak için değil, Türkiye ekonomisini çökertmek ve kendi siyasal ve ideolojik amaçlarını gerçekleştirmek için sizleri greve itmiştir.

"Türkiye ekonomisini yıkmak için içine itildiğin ideolojik grevin daha uzun süre devam edeceğini ve grevde geçen sürelerle ait ücretlerinizin de işveren tarafından ödenmeyeceğini düşünerek, bu süre içinde geçimimizi sağlamakla yükümlü olan sendika idarecilerinden hakkımızı olan geçim paramızın ısrarla isteyiniz."

Tekstil patronlarının bu yeni ideolojik-politik saldırısı üzerine YÜRÜYÜŞ grevci Teknik Boya işçilerinin ve temsilcilerinin bu konudaki görüşlerini sordu.

YÜRÜYÜŞ - Arkadaşlar, patronlar sendikamızla görüşmek dururken neden sizlerle mektuplaşmak istiyor dersiniz?

Kadir Simer - Sendikamıza karşı güvensizlik uyandırmak ve bizim birliğimizi kırmak için tabii.

YÜRÜYÜŞ - Tekstil patronları sizlerin 28 bin TL ücret aldığımızı bu mektupta da ileri sürüyorlar. Buna ne dersiniz?

Enver Koldaş - Biz bütün grev çadırlarını gezdik. 28 bin lira alan bir işçi bulsaydık heykellini dikicektik.

Mustafa Yılmaz - Evet, bir işçinin 28 bin TL alma olanağı var. O da şöyle işçi her ay bir kez evlenecek, 2 ayda bir çocuğu olacak ve her ay kazanacak ki, sosyal yardımların da katılmasıyla 28 bin TL alabilelim.

YÜRÜYÜŞ - Sizin ve sendikamızın ideolojik-politik mücadele yaptığınızı ileri sürüyorlar. Buna ne cevap verirsiniz?

Kadir Simer - Elbette ki ideolojik-politik mücadele iyi bir şeydir. Eğer kötü bir şey olsaydı patronlar bu işi yapmazdı. Zaten kendi düşüncelerini ve politikalarını bize dayatmak için, kendi çıkarları için yazdılar bu ideolojik-politik mektubu.

YÜRÜYÜŞ - Besbelli ki işçiler patronlarla mektuplaşmayı sevmiyorlar. Bu mektupların gerisini geriye patronlarla postaladıkları doğru mu?

İŞÇİLER - Elbette doğru. İşçiler sözlörünü söylediler. Üretimi durdurarak, grev çadırlarında kışla nöbeti tutarak söylediler ve söylemeye kalkarlar. Patronların bir söze varsa doğru sendikaya!

POLİTİK BİRLİK... SENDİKAL BİRLİK... DİSK'E DÜŞEN GÖREVLER

25 Haziran'da başlayan DİSK 7. Genel Kurulu'na onur konuğu olarak çağrılan Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran, DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk'in açış konuşmasından sonra kürsüye davet edilmiş ve aşağıdaki konuşmayı yapmıştır:

Bugün Türkiye'nin içine düştüğü olduğu feci hal anlatmaya gerek yok. Bunu hepimiz biliyoruz, günlük yaşamımızda yaşayarak biliyoruz. Her gün elimize aldığımız gazetelerin sayfaları bu feci durumun çeşitli yönlerinin hikayeleriyle dolu.

Ama feci durumun çeşitli yönleri arasında, asıl öne çıkarılması gerekeni hep arka planda, üstü örtülü tutuyor. Sağ terör, sol terör, şu kadar sağ görüşlü, bu kadar sol görüşlü terörist yakalandı haberleri arasında faşizmin terimdarlığı karambole getiriliyor, gözlerden saklanmaya çalışılıyor. Oysa bu tehlikeli gelişmeler arasında en tehlikelidir faşizmin terimdarlığı. Türkiye'ye politik cinayetler işlenmesinde dünyada rekor kırdıran terör, faşizmin terimdarlığının hem bir parçasıdır, hem de sonucudur. Sürecin başka parçaları da var: devlet aygıtının ele geçirilmesi, faşistleştirilmesi gibi.

Halk kitlelerinin boğazını sıkan enflasyonun, hayat pahalılığının ve geçim sıkıntısının, günlük derinleşen ekonomik bocalamanın da faşizmin terimdarlığı ile bağlantısı var. Bu ekonomik, sosyal belalar kapitalizmin çelişkilerinin ve ekonomik anaşizminin şiddetlenmesinin, emperyalizminle içtardığı içindeki tekelilerin güçlenmesinin sonuçlarıdır. Duruma hakim olabilmek, katarların sürüklenmesini garantiye alabilmek, bu amaçla da emekçi halk kitlelerini, demokrat güçlerini tam baskı altına sokabilmek için faşist terör terimdarlığı, can güvenliği ortadan kaldırıyor.

Demek ki, gerek can güvenliğimizi ortadan kaldıran terör açısından, gerekse yaşamı bize cehennem eden pahalılık, işsizlik açısından başta gelen belâ, faşizm ve faşizmin terimdarlığıdır. Bu mutlaka ama mutlaka önlenmelidir. Faşizm sorunu yalnızca demokratik hak ve özgürlüklere ilişkin politik bir sorun değildir. Faşizm bizi, gerek işçi, emekçi sınıflar olarak, gerekse bireyler olarak çok yakından ilgilendiren yaşamsal bir sorundur.

FAŞİZME, ONU DESTEKLEYEN EMPERYALİZME, FAŞİZMİN İKİZ KARDEŞİ ŞOVENİZME VE BUNLARIN EKONOMİK, SINIFAL DAYANAĞI OLAN TEKELLERE VE TEKELÇİ BÜYÜK SERMAYEYE KARŞI TÜM İŞÇİ-EMEKÇİ SINIF VE KATMANLARIN, TÜM DEMOKRAT, İLERİCİ DEVRİMCİ GÜÇLERİN BİRLEŞMESİ, ÖRGÜTLÜ, BİRLEŞİK BİR MÜCADELE VERMESİ GEREKİR...

Faşizm toplumsal bir afetdir, kaynağı sınıfsaldır. Büyük tekelci sennayenin, kendi sömürü ve saltanatını sürdürdürebilmesinin kanlı başlı ve zulüm rejimidir. Bunu, faşizmi önleyebilecek güçler de sınıfsaldır, büyük sennayenin sınıfının karşıtıdır işçi sınıfı ve emekçi kitlelerdir; toplumun ilerici, demokratik güçleridir. Faşizmle mücadele edecek, onu geriletecek ve yok edecek toplumsal güçlerin başını işçi sınıfımız çekmektedir. Çünkü sennayenin sınıfının karşıtı işçi sınıfıdır, çünkü toplumun en dinamik, ilerici, devrimci gücü, toplumu kapitalizmden sosyalizme götürebilecek öncü güç işçi sınıfıdır.

İşçi sınıfının topluma böylesine güçlü bir konumu ve işlevi vardır. Ama işçi sınıfı bu işlevi tek başına başaramaz; diğer emekçi sınıf ve katmanlara, kol ve kafa emekçileriyle güçlerini birleştirerek başarır. Faşizm, onu destekleyen emperyalizme, faşizmin ikiz kardeşi şovenizme ve bunların ekonomik, sınıfsal dayanağı olan tekelere ve tekelci büyük sennayeye karşı tüm işçi-emekçi sınıf ve katmanların, tüm demokrat, ilerici, devrimci güçlerin birleşmesi, örgütlü, birleşik bir mücadele vermesini gerektirir. Gerekir ama, üzülerek söyleyelim bugün Türkiye'de böyle bir mücadelelenen gereken güçlülükle verildiği söylenemez.

Mücadeleyi gereken güçlülüğe düzeyine çıkarmak göreviyle, zorunluluğu ile karşı karşıyayız. Mücadelemin güçlülüğü ona katılan güçler yelpazesinin genişliğine ve sayıca üstünlüğüne, birleşik örgütlülüğüne ve mücadeleyi yönetmelerinin doğru seçimine bağlıdır. Mücadele yöntemi konusunda bireysel terörün çıkar yol olmadığı bellidir. Ve solun sağlığı ve etkin bir bölümünde bu konuda bir mutabakat vardır. Solculuk, devrimcilik adına yürütülen bireysel terörizm, subjektif açıdan değilse bile nesnel olarak faşizmi terimdarlama sürecinin bir unsuru konumundadır. Faşist terör bu karşıtı ile paslar vererek geliyor ve meşruyet kazanmaya çalışıyor. Bireysel terörizme karşı ideolojik mücadele faşizme karşı mücadelesinin bir yan koludur.

İŞÇİ SINIFIMIZIN TOPLUMUN GELİŞME VE İLERLEMESİNDE ÖNCÜ, TEMELGÜÇ OLMA İŞLEVİNİ BAŞARABİLMESİ İÇİN POLİTİK BİRLİĞE KAVUŞMASI ŞARTTIR. ÇABAMIZ BU SÜREÇİ HIZLANDIRMAK; UMUDUMUZ BİR AN ÖNCE BU BİRLİK HEDEFİNE ULAŞMAKTIR. HIZLANDIRMAK VE BİR AN ÖNCE HEDEFE ULAŞMAK UĞRUNA İLKELELERDEN, BİLİMSEL SOSYALİZMİN DOĞRULARINDAN ÖDÜN VERİLMEMEYECİKTİR ELBET! MENNUNLUK VEREN ÖDÜR Kİ, İLKELİ, BİLİMSEL SOSYALİZMİN TEMELLERİNİ DAYANAN POLİTİK BİR BİRLİK OLASILIĞI GÜNDEMİNE GİRMIŞTİR.

Önümüzdeki asıl sorun faşizme karşı olan güçlerin birleşik bir örgütlenmeye sokulması, emperyalizme, faşizme, şovenizme ve bunların ekonomik dayanağı olan tekelere ve tekelci, büyük burjuvaziye karşı olduğundan en geniş demokrasi cephesinin ilmek ilmek örülmesidir.

Demokrasi güçlerinin birleştirilmesi sorunu işçi sınıfının politik ve sendikal birliği sorununu öncelikle içerir. Sözümlü ettiğimiz öncelik zaman açısından değil, yani, önce işçi sınıfının politik ve sendikal birliğini sağlamak, sonra geniş yelpazeli bir cephe örgütlenmesine gidilmesi anlamına değil. İkisinin de gerçekleştirilmesine, beklemeye, aynı zamanda çalışmalıdır. İşçi sınıfının politik ve sendikal birliğinin önem açısından ancak bir önceligi vardır.

İşçi sınıfının bu cifte birliği konusunda da politik birlik önem açısından öncelik taşıyor. İşçi sınıfının politik birliği mutlaka gerçekleştirilmek zorundadır. İşçi sınıfının az önce sözünü ettiğimiz, toplumun gelişme ve ilerlemesinde öncül, temel güç olma işlevini başarabilmesi için politik birliğine kavuşması şarttır. Bu yönde olumlu gelişmeler vardır. Çabamız, bu süreci hızlandırmak; umudumuz, bir an önce bu birlik hedefine ulaşmaktır. Hızlandırmak ve bir an önce hedefe ulaşmak uğruna ilkelere, bilimsel sosyalizmin doğrularından ödün verilmeyecektir, elbet. Mennunluk veren ödür ki, ilkel, bilimsel sosyalizmin temellerine dayanan politik bir birlik olma işlevi gündeme girmiştir.

İşçi sınıfının sendikal birliği hem işçilerin ekonomik hak ve çıkarları için verilen mücadeleyi güçlendirmeye ve etkinleştirme açısından hem de sınıfın politik hareketini güçlü biçimde destekleyebilme açısından önemlidir. Fiyatların durmadan yükseldiği, işsizliğin arttığı, sennayenin sınıfıyla politik iktidarı için mücadelelerini dayalı ve dolaylı yollardan durdurmaya

kalktıları günümüzde, bunlara karşı ve ekonomik çıkarları korumak için mücadelesinin güçlendirilmesi doğrultusunda sendikal birliğin sağlanması her zamankinden de fazla önem kazanmaktadır. İki büyük konfederasyon, DİSK ve Türk-İş arasında bir diyalog kurulabilmesi ve sürdürülmesi yolları aranmalıdır. Bu yolların aranması DİSK'e düşer. Böyle bir girişimin Türk-İş'ten gelmesi beklenmez. Diyalog kurma güçleri birleştirme girişimleri daima daha ilerici, daha birleşik konumda olanlardan gelir DİSK'in geçmişte bu yönde adınlar attığını ve redde karşılaştığını biliyoruz. Türk-İş liderliği güçlüğüne yanasmaya bile — ki yanasmıyor — bu yolda girişimleri yinemele olanakları hep kollanmak ve Türk-İş içindeki, üst yönetimin daha ilerici konumdaki sendikalarla güç ve eylem birliği üzerinde durulmak gerekir. Türk-İş'in kitle tabanı ortak eylemlere kazanılmaya çalışılmaktadır.

Bugün için bundan daha da önemli olan ilerici sendikal hareketin kendi iç birliğinin sağlanmasıdır. DİSK de diğer sendikal kuruluşlar gibi, tüm kitle örgütleri gibi, çeşitli politik görüşte insanlar barındırır. DİSK ilerici bir kuruluş olduğundan bir bütün olarak politik birliğin düzeyi daha yüksektir ve politik görüş farklarına göre örgüt içi gruplaşmalar oluşmuştur. Böyle olmasın doğaldır. İki şey doğal değildir: Biri, DİSK'e bir politik parti işlevi yüklemeye kalkmaktır, DİSK'i bir politik parti gibi saymaktır ve öyle davranmaktır. İkincisi, bunun karşıtıdır. DİSK politik bir örgüt değildir diye DİSK içinde politik görüş farklılıklarına ve buna dayanan gruplaşmalara yer verilmemesidir. Her iki tutum ve davranış da yanlıştır.

İşçi sınıfımızın ilerici sendikal hareketinin bugünü ve geleceği bakımından önünde duran ve mutlaka olumlu yönde çözümlenmesi gereken sorun, örgütsel birliğin, korunması ve sağlam temeller üzerinde geliştirilmesidir. Bunun ilk koşulu çeşitli politik eğilimlerin, görüş farklılıklarının varlığını doğal bir durum olarak kabul etmek ve bunların etkinliklerini göstermelerine — tabii ki DİSK'in kendi örgütsel kanalları ve kuralları içinde göstermelerine — müsaade etmektir.

İLERİCİ SENDİKAL HAREKETİN UYUMLU, VERİMLİ, YENİ AŞAMALARA YÖNELEN BİÇİMDE GELİŞEBİLMESİ İÇİN DEMOKRATİK, İLERİCİ DOĞRULTUDAKİ EĞİLMİMLERİN BİRLİKTE GÖREV YÜKLENMELERİ GEREKİR. FARKLI GÖRÜŞ VE EĞİLMİMLERİN BİR POTADA KARŞILIKLI ETKİLEŞEREK ÇOK OLUMLU ORTAK HÜÇ KUNŞUR VERECEĞİNDEKİ ÖRNEK DUYULMAMALIDIR.

Örgütsel birliğin sağlam temeller üzerinde daha da geliştirilmesini ve pekiştirilmesini için belli başlı politik eğilimler DİSK içinde omuz omuza, birlikte çalışmalıdır. DİSK, politik bir parti değildir ama, işçi sınıfının ekonomik mücadelesinin ilerici sendikal örgütü olarak politikamızın dışında, politikayla ilgili bir kuruluş da değildir. DİSK, işçi sınıfımızın ekonomik çıkarlarını ve bu uğurda verilen ekonomik mücadelelerin politik mücadeleden başlamış olduğunu, temel ekonomik sorunların çözümünün önünde politik olmasının kesin bilincindedir ve ilerici sendikal hareket bu temel üzerinde yürütmektedir. Hareketin uyumlu, verimli, yeni aşamalara yönelen biçimde gelişebilmesi için demokratik, ilerici doğrultudaki eğilimlerin birlikte görev yüklenmeleri gerekir. Farklı görüş ve eğilimlerin bir potada karşılaştıkları etkileşerek çok olumlu ortak ürünler vereceğinden hiç kuşku duyulmamalıdır.

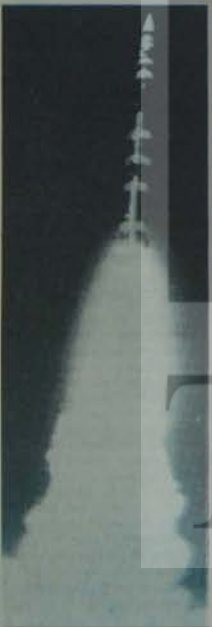
İşçi sınıfımızın gerek politik hareketinin, gerek ilerici sendikal hareketinin birliğini yakını gelecekte gerçekleştireceği umut ve inancıyla hepimizi güdünen selamlar.

25 Haziran 1980'de Ankara'da başlayan NATO Konseyi toplantısı ABD'nin bir süredir giriştiği antidevant politikada, salt bölge barışı açısından değil, dünya barışı açısından da son derecede tehlikeli bir aşama olarak görünmektedir.

NATO Konseyi'nin, 20 yıl aradan sonra toplantı yeri olarak yeniden Türkiye'yi seçmesi, kuşkusuz, basit bir raslantı değildir. Dışişleri Bakanlığı yetkililerinin "NATO Konseyinin bu defa Ankara'da toplanması, Ortadoğu'daki komşu ve dost ülkeler açısından bir sakinca teşkil etmektedir. Çünkü Türkiye, Ortadoğu bölgesindeki tek NATO üyesi olarak Ortadoğu ülkelerinin ve komşularının sorunlarına karşı NATO'nun anlayış göstermesi, bunların çözümü yönünde gelişmeler sağlanması için çalışmıştır ve bundan sonra da çalışacaktır. Türkiye'nin dış politika ilkeleri bu amaca yöneliktir. Bu sebeple komşu İslam ve Arap ülkelerde tedirginlik uyandırması için hiçbir gerekçe yoktur." şeklindeki beyanı ise bu konudaki haklı kuşkuyla gidermekte zerrece yeterli olmamakta, tam tersine duyulan kuşkuyla daha da arttırmaktadır.

NEDEN ANKARA?

Gerçekten de Dışişleri yetkililerinin gazetelerde yer alan bu beyanı, herşeyden önce NATO Konseyi toplantısının açıklanan gündemi ile çelişmektedir. Gündem, bu topluluğun Ortadoğu, İran, Basra Körfezi Afganistan ve Hint Okyanusu ile ilgili saldırgan niyetlerini en açık şekilde dile getirmektedir. Toplantı yeri olarak bizzat Ankara'nın seçilmesi olması ise, yine açık bir biçimde Türkiye'nin saldırı hazırlanan ülkelere karşı politik jeopolitik konumundan - hele Demirel azınlık iktidarının yedi aylık dönemi

Sosyalizmi ve insanlığı tehdit eden ABD ölüm füzesi

ABD, NATO, Türkiye ve Tehlikeli Girişimler

■ hüseyin baş

SALT II: ABD'nin zoraki imzası...

Sovyetler Birliği'nin cabaları...

İçinde ülkeyi yeniden ABD ve NATO'ya kayıtsız şartsız bağını kılan, onu Orta ve Yakındoğu'nun ABD hegemonyasına direnen halklarına karşı çok daha saldırgan işlevler yüklenmeye hazırlayan gerici dış politikasından kaynaklanmaktadır. Demirel azınlık iktidarının bu gerici dış politikasının ne zaman, nasıl oluştuğu ve bugün hangi tehlike-i evreye gelip dayandığı, en somut ve yadsınması güç kanıtlarıyla ortadadır. Geçen haftaki yazımızda da belirttiğimiz gibi Demirel azınlık iktidarı ve onun iç ve dış destekçileri, haklarına giderek artan ölçülerde sahip çıkmaya başlayan, bu amaçla da yeni bir düzene yönelen geniş halk kitlelerinin ıleri hareketini, ancak ülkede yaşanan her alanda istikrarlılık yaratarak, üstesinden gelinemesi yapısal krizi könikleyerek, demokratik temel hakları rafa kaldırarak frenleyebileceği inancındadır. Bu bunalım ve kaos politikasının somut kanıtları, bile isteye yaratılan, körüklenen, çözümsüz olduğu kanısı uyarılmaya çalışılan, bu yüzden de, doğal olarak kaynağına inilmeye özen gösterilen terör yangınında ve kuşkusuz buna bağlı olarak ilk günlerden başlayarak benimsenen teslimiyetçi dış ilişkilerde en açık biçimiyle gözlenmektedir. Demirel azınlık iktidarı, yedi ay gibi nispeten kısa bir sürede bugüne kadar hiç bir güçlü iktidarın açıkça cesaret edemediği ölçüde ABD ve NATO'ya bağımlılık yönünde geri adımlar atması ABD yönetiminin bir süredir benimsediği saldırgan antidevant politikası çerçevesi içinde görmek gerekmektedir. ABD'nin, dünya ölçeğinde sömürü düzenini sürdürmesinin gün geçtikçe güçleşmesi, Carter yönetiminin yeniden kaba kuvvete başvurma hevesine itmiştir. Bu çevrelere hakim olan düşünceye göre, sömürü olanaklarının sürekli ve karşı konulmaz bir biçimde kısıtlanmasının kaynağında detant bulunmaktadır.

Bu yüzden Carter yönetimi Batı Avrupa, Orta ve Yakındoğu başta olmak üzere hemen tüm bölgelerde nükleer şantajdan, silahlı müdahaleye uzanan dört başı mamur bir antidevant politikası oluşturulmasını bizzatlığı için dedir. İki karşıt sistem arasındaki kaçınılmaz savaşın askeri olmayan bir çerçevede içinde sirmesi şeklinde tanımlanan detant'ın, istenildiğinde, tek yanlı olarak bozulması ise, halihazır güçler dengesinde pek mümkün görünmemektedir. Çünkü detant'ın tek alternatifidir. Nükleer bir savaş başlatılmak da yok olma riskini göze almadan kimse için mümkün değildir. Bu yüzden detant, yukarıda da vurgulamaya çalıştığımız gibi, istenildiğinde tek yanlı olarak vazgeçilebilecek bir politika değil, güçler dengesinden kaynaklanan ve çapımız politikasını derinden etkileyen yaşamsal önemde bir olgudur. Ne var ki ABD yönetimi zaman zaman, dünya ulusların sömürüye karşı doğal tepkileri karşısında paniğe kapılmakta, bu yüzden de, denenmiş, ama uluslararası yaşamı bozmaktan, savaş tehlikesini arttırmaktan öte işe yaramadığı ortaya çıkması bulunan soğuk savaş yöntemlerine başvurmaktadır.

DETANT MI? SOĞUK SAVAŞ MI?

Yakın tarihin acı deneyleri, soğuk savaşın ABD için çıkar yol olmadığını göstermiştir. Soğuk savaşın uluslararası ilişkilerde yarattığı yıkım onarmak ise hiç de kolay olmamıştır. Ne var ki, tüm direnmelere karşın detant, sonunda kendisini kabul ettirmiştir. Nitekim, çok geçmeden barış içinde bir arada yaşamın ilkeleri devletlerarası ilişkilerde gittikçe ağırlığı duyulan ilkeler olmuş, bu eğilim

1975'de Helsinki'de imzalanan Sonuç Belgesi ile daha da güçlenmiştir. Helsinki Konferansı, aynı zamanda politik detantın askeri detantla, giderek gerçek bir silahsızlanma ile tamamlanması gereğini dayatmış ve bu konudaki çabalar Sovyetler Birliği'nin belirleyici katkısıyla stratejik saldırı silahlarnı sınırlayan SALT II anlaşmasının imzalanmasıyla sonuçlanmıştır. Ne var ki bu, aynı zamanda ABD'nin savaş çılgınlığının detant yönünde atılan olumlu adımları köstekleme girişimlerinin de başlangıcıdır. Güçlü asker-endüstri ortaklığının etkisindeki çevrelerin de baskısıyla Carter, SALT II anlaşmasını altındaki imzası bile kurmadı, yeni bir silahlanma hununasına yol açacak yönde kararlar alarak ilerde daha da yoğunlaşarak artacak olan antidevant kampanyaya ilk yeşil ışığı yakmıştır. Gerçekten de, SALT II'nin ABD Kongresi tarafından onaylanmaması öncelenen bu dönemde, asker-endüstri ortaklığı güdümündeki çevreler güçlü kitle iletişim araçlarının da katkısıyla ABD ve dünya kamuoyunda gerçek bir savaş psikozu yaratmayı başarmışlar, gerektiğinde yalana da başvurarak antidevant politikasının ABD yönetimine hakim olmasını sağlamışlardır. "Küba'da bir Sovyet muharip tugayı" nun varlığı konusunda ıleri sürülen iddialar, bu beyin yıkama döneminin çok geçmeden bütünüyle düzmece olduğu anlaşılacak büyük yalanları arasındadır.

Silahlanma yarışından milyarlarca dolar vuran güçlü asker-endüstri ortaklığının, barış ve detant yönündeki somut kazanımlarla tehlikeye düşen silahlanma yarışını yeniden başlatmayı amaçlayan soğuk savaş girişimleri, çok geçmeden Carter yönetiminin resmi politikası haline gelmiş ve bu politika bizzat Carter yönetimi tarafından Batı Avrupalı müteffeklerine de dayatılarak evrensel boyutlara ulaştırılmıştır.

NATO Konseyinin 12 Aralık 1979'da Brüksel'de düzenlenen toplantısında alınan, modernizasyon kışkesi altında Batı Avrupa'ya, bölgedeki nükleer dengeyi bozarak yeni silahlanma yarışları kışkırtan üstün nitelikli nükleer silahlar yerleştirilmesi kararı, Afganistan olayının da alabildiğine istismarıyla daha da yoğunlaştırılan soğuk savaş politikasının önemli öğelerinden biridir. Sovyet tehdidi unumacısının temellendirildiği Sovyet askeri gücü ise, ABD için, ancak göre değerlendirilen bir olgudur. Örneğin ABD, müteffeklerinin yüreklendirmeye için bu gücü, kimi zaman azımsanılmak, kimi zaman da, özellikle silahlanma yarışları tehlikeye düşüldüğünde, aşırı ölçülerde abartmaktadır. Oysa silah üstünlüğü arayana, toplumlarnı tahsil gelişmesini silah zoruyla önlemeye çalışılan, silah ticaretinden milyarlar vuran Sovyetler Birliği değil, bizzat ABD'dir. Savunma Bakanı Brown, bunu açıkça söylemekte sakınca görmemektedir. ABD Savunma Bakanı ülkesinin amacının "NATO'nun 1980 ortalarına kadar Varşova paktına karşı üstünlük sağlanması" olduğunu açıklamıştır. "Bell ve uygun koşullarda Sovyetler Birliği topraklarındaki askeri hedeflere stratejik silahlar aracılığıyla darbe indirilmek" ABD'de yakın zamanlara kadar ciddi ciddi tartışılan bir konu olmuştur. Sovyetleri ellerinin armut devşirdiği varsayımı üzerine temellenen bu görüşün, hiç bir sağlıklı çözümlemeye dayanmayacağı, kuşkusuz, açıktır. Ne var ki, bu ABD çevrelerinin insanlığı bir anda yok edebilecek nitelikte olan nükleer bir savaş, böylesine hafife alınmaz, söz konusu çevrelerin sorumluluğunu göstermesi bakımından ibret vericidir. Bu arada, ikide bir yanlış alarm vererek dünyayı nükleer bir savaşın eşğine getirip getirip götürnen USA yapımı bilgisayarların varlığını da, deşhete anımsamamak ola-

Uçaklar, Ramjetler, F119
Asker-endüstri ortaklığının gayrimüserru çocukları

naksız. Sömürü olanaklarının git-
tikçe kısıtlanması bu ülkede, salt
insanlarda değil, bilgisayarlarda
da öfke ve şaşkınlık yaratmakta-
dır.

CARTER'İN SOGUK SAVAŞ DAYATMALARI

ABD yöneticilerinin sağlıklı
bir silahsızlanmanın gerçekleştiril-
mesi için gerekli olan halihazır
güc dengesi kendi lehlerine bozma
çabalarına NATO'yu da
araç olarak kullanma planları ise,
detanta karşı girişilen komplonun
son dercede tehlikeli öğelerinden
birini oluşturmaktadır. ABD yönetimi,
Washington'un çıkarlarını NATO
ülkelerinin çıkarlarıyla karşıtma
siyasetiyle "sımdı tüm dünya NATO'nu
çıkarmak için hazır" demekte ve
bu saldırgan stratejiyi NATO
üyelerine her türlü baskıyla baş-
vurarak kabul ettirmeye çalış-
maktadır. Bu, adım adım gerçe-
leştirilmek istenmektedir. Wash-
ington, NATO üyelerine savunma
bütçelerini artırmalarını, top-
raklarına yeni nükleer silahların
yerleştirilmesini dayatmıştır. Bu
konuda tereddütü düşen üyeleri
ise tehdit ve şantaj yoluyla hiza-
ya getirmiştir. Son olarak Feder-
al Almanya Şansölyesi Schmidt'in,
Sovyetler Birliği'nin NATO'nu
Avrupa üyelerine orta menzilli
füzelerle ilgili olarak yaptığı
görüşme çağrısı doğrultusundaki
girişimi ABD'nin sert tepkisiyle
karşılaşmış ve Carter barış giriş-
imine kalkışan Şansölye ye, Ven-
edik zirvesinde haddini bildiri-
miştir. Başkan D'Estaing'in son
dercede olumlu karşılığınama
rağmen Sovyetlerin iyi niyet ka-
nıtı olarak Afganistan'dan önemli
sayıda asker çekmeleri de, yine
Washington tarafından, kuşku-
suz "barış kuşkuçluğu" sayıla-
raki reddedilmiştir. Ne var ki,
Washington'un tüm baskılarına
karşın, Batı Avrupa'nın kimi ger-
çekçi yöneticilerinin antidetant
kampanyaya dirençleri bitiniy-
le kırılmış değildir. Batı Avrupa
kampanyasında Avrupa toprakları-
na yerleştirilecek yeni ABD füze-
lerine karşı direnç giderek güc-
lenmektedir. Ancak, bununla
ABD'nin antidetant politikadan
kolay kolay vazgeçeceği de san-
ılmamalıdır. Nitekim Washington
13-14 Mayıs'da Brüksel'de Dışiş-
leri ve Savunma Bakanlarının
katılmaları düzenlenen NATO
Konseyi toplantısında üye ülke-
lerin dirençini kırarak, onları Or-

ta ve Yakındoğu'yu hedef alan
macera politikasına baluştırma
yönünde yoğun çaba harcamış-
tır. Toplantıdan sonra yayınlan-
mış bildirinin 24 paragrafından
7'si "Güney Batı Asya'daki yeni
stratejik duruma" hasredilmiştir.
Oysa aynı bildiri "bu bölgenin
NATO'nun çıkar alanı dışında
bulunduğundan" söz etmekte-
dir. Durumu kurtarmak için son-
unda ilginç bir formül bulun-
muştur. Böylece de hem NATO'nun
yasal çerçevesi içinde kalma-
nı hem de bu alanın dışındaki
sorunlara da sahip çıkmıştır.
Bu ilginç formülün sergilediği
paragraf aynen şöyledir: "Diğer
ülkelerin bakanları ABD'nin Gü-
neybatı Asya'daki sorumlulukla-
rından doğan ek yükleri sırtla-
mak için her şeyi yapmayı kabul
etmişlerdir. "NATO bu yolla, çık-
ar alanı dışında kalan İran, İran
Körfezi, Afganistan, Hint Okya-
nus ve Orta Doğu dışındaki
ABD'nin izlediği ve sürdürme
kararında olduğu macera politikası-
nda açık bir biçimde tam ol-
maktadır. ABD'nin NATO üyelerin-
den Hint Okyanusuna deniz
gücü göndermesini istemesi, yu-
kardaki kaygıların gerçekleştiril-
mesinde kuşkuyla yer bırakma-
maktadır.

NATO, ORTADOĞU VE TÜRKİYE...

Ankara toplantısı, ABD'nin
bu bölgelerdeki macera politikası-
na NATO'nun da sarılmaması
planlarının gerçekleştirilmesinde
önemli bir evre olarak görülmek-
tedir. İran'ın kayboldan sonra
ABD ve NATO'nun "Güney ka-
nadının en önemli ülkesi" sayılan
Türkiye'nin, toplantı yeri seçil-
miş olması, bu bağlam içinde,
daha da anlamlı kazanmaktadır.
Sovyet yazarı Vladimir Kus-
netsov, ABD'nin antidetant
kompleksiyle ilgili olarak Temps
Nouveaux'un son sayılarından
birine yazdığı bir yazıda ilginç
bir noktaya değinir. Yazara
göre Başkan Carter, "Birliğin
Durumu" ile ilgili mesajında
"Dünya'yi olduğu gibi kabul et-
mek zorundayız" demektedir.
Oysa bugün, Beyaz Saray dünya'yı
sadece "Pax americana"nın
optikinden görmektedir. Ne za-
man bir ülke emperyalizmin bo-
yundurduğundan kurtulup bağımsız-
lığına kavuşsa ya da emperyalizmin
etki alanından çıkmayı başarsa
ABD'nin yönetici çevre-

leri sanki "eyaletlerinden" biri-
ni kaybetmişcesine dövinmekte,
öfkelenmektedir." Çin Hin-
dindeki üç ülkenin kaybını, bu
yüzden hâlâ içlerine sindireme-
mişlerdir. Angola, Etyopya ve
Nikaragua için de aynı şeyi söyle-
mek mümkündür. Gerçekten
de yine yazın belirttiği gibi
Amerikan başkentinde "bana ait
olanlar", "başkasına ait olan" bir-
birinden pek ayırılmamaktadır.
ABD'nin yönetici çevreleri
dünyanın çeşitli bölgelerinde,
halkların devrimci kurtuluş sa-
vaşlarının nesnel gelişme süreci
karşısında paniğe kapılmaktan
kendilerini kurtaramamaktadırlar.
Bu yüzden de detanti, ço-
ğunlukla, halihazır statüko nun,
yani evrensel sömürü düzeninin
devamı olarak görmektedirler.
Bugün yeniden kuşkırtılmaya
çağışılan soğuk savaşın kaynağında
Washington'un bu sağlıksız, gide-
rek hastalıklı tepkisi bulunmak-
tır. ABD Savunma Bakanı Harold
Brown'un "İran körfezinde
söz konusu olan, ABD ve mütte-
fiklerinin ekonomik ve politik
refahıdır" şeklindeki sözləri,
Washington'un bu hastalıklı zih-
niyetini kanıtlayan ilginç örnek-
lerden sadece biridir. Bugün söz
konusu tepkinin adım adım
gerçekleştiği görülmektedir. İran
körfezi denizden abluka altına
alınmış, bununla da yetinilmeye-
rek bu ülkeye silahlı müdahalede
bulunulmuştur. İsrail ve Mısır
aşın ölümlü silahlıandırılmış, böl-
gede emperyalizmin yeni leri ka-
rakollar durumuna getirilmiştir.
Pakistan ise Afganistan'a karşı
girişilen saldırıların saçrama tah-
tası yapılmıştır. Washington şin-
di Ankara toplantısıyla NATO
ülkelerini de bölgedeki macera
politikasına getirmenin hesabın-
dadır.

BARİŞ GÜÇLERİ DETANTI KORUYACAKTIR!

Türkiye'nin böylesine ciddi
gelişmeler sırasında Demirel

azınlık iktidarının yönetiminde
bulunması büyük bir talihsizlik
olarak ortaya çıkmaktadır. De-
mirel azınlık iktidarı ülkemizi bar-
ıştan koparıp ABD'nin ardında,
hatta onun da önünde maceraya
atmak için coşkulu çaba içinde-
dir. Demirel azınlık iktidarının
bu konuda aldığı yol çoklarının
sandığından fazladır. IMF'ye ka-
yıtız şartız bağlılığın yanı sıra
SUA anlaşmasıyla ABD'ye ülke-
mizi-haberile bile olmaksızın nükleer
savaşta sokabilecek ölümlü
ödünler verilmektedir. ABD Dışiş-
leri Bakanlığının eski üst yöneticilerinden
Richard J. Barnett'in
The New York Times Magazine'de
yayınlanan yazısında, ABD'ye
kayıtız şartız bağlanmanın
ne anlama geldiğini en açık se-
çik biçimile vurgulaması son
dercede ilginç görünmektedir.
Barnet, "Rusya ve Amerika: İki
Dev" başlığı altında yayınlanan
incelemesinde ABD'nin ulusal gü-
venliği ile ilgili hakim düşüncenin
40'li, 50'li yıllam soğuk sa-
vaş stratejilerinin düşüncelerinin
bir devamı olduğu görüşünü ileri
sürmekte ve bunları üç önemli
temele oturtmaktadır.

1. Askeri denginin kollarılması.
Yeni Sovyetler Birliği ya da başka
her ülke karşısında daha fazla
nükleer başlığa ve daha gelişmiş
teknolojiye sahip olmak.

2. Tüm dünyada halihazır statüko'daki
herhangi bir değişikliğe silah
zoruyla karşı koymak için
yardımcı anlaşmaların ayakta
tutulması.

3. Askeri üsler, silah yardımı,
özel sektör yatırımları, gizli operasyonlar,
uluslararası para fonu gibi kuruluş
ve özel bankalar aracılığıyla
tüm dünyada varlıklarını sürdürmek.

Barnet'in ileri sürdüğü düşün-
celerin şaşmaz kanıtları ise
İran'ın Washington'un İran'da
sürdürdüğü marifetlerini belge-
leriyle açıklanmasında bulmak
mümkündür. Mümtaz Sosyal in
6 Haziran 1980 tarihli Milliyet
gazetesinde yayınlanan yazı-
sından alınan şu bölüm, bu konuda,
anılan için çok şey ifade et-
mektedir: "Elçilikten Wash-
ington'a yollanan bir rapor şöyle

HAROLD BROWN:
"Belli ve uygun koşullarda Sovyet
toprakındaki hedeflere stratejik si-
lahlarla darbe indirme" amaçlı
açıklayan ABD Savunma Bakanı...

diyor:

ABD, yedek parça yollamayı
reddederek İran'ın bütün hava
operasyonlarını durdurabilir.
İran'ın F 14, F 15 ya da Phoenix
füzesi gibi karmaşık silah
sistemlerine bağlanması ölçüye
varmıştır ki, bundan sonra başka
bir satıcıya yönelmesi imkansız-
dır."

Demirel azınlık iktidarı ABD
ile SUA anlaşmasını imzalamakla
bu tehlikelere bitünlüye sırt
çevirmiştir. Yakan geçmişte ABD
tarafından uygulanan ambargoya
tümüyle uyularak, ülkenin boyunu
yeni den, hem de misli görü-
memiş ölümlü, ABD ve NATO'ya
uzatmıştır. Ama bütün bunla-
ra rağmen yine de ABD ve NATO'ya
yarınmak mümkün olma-
mıştır. Mebmet Ali Birand'ın
Milliyet gazetesinde yer alan izle-
nimlerinde Savunma Bakanı Bi-
rinçioğlu'nun çaresizlik içindeki
şu sözleri ibret vericidir: "NATO
ülkeleri böylesine önem verdikle-
ri Türkiye'nin savunma araçları
konusundaki kritik durumuna,
tüm uyarılara rağmen seyirci kal-
makta devam etmektedirler." Bi-
rinçioğlu özellikle bu noktayı
vurgulayarak "Arkadaşlarımız
ivedi kelimesinin Türkçedeki an-
lamıyla sizin dilinizdeki anlamı
arasında bir fark olup olmadığını
sordum. Aynı olduğu yanıtını
adım." diyor.

ABD etki alanı içinde yer
alan ülkelere çeşitli biçimlerde
baskı yapmaktadır. Bazan silah
vererek, bazan silah yardımı
keserek, bazan da silah ve yedek
parça sağlamayı sürincede
bırakarak.

NATO Konseyinin 25 Haziran
1980'de Ankara'da başlayan
toplantısı yukarıda aktarmaya
çalıştığımız bağlam ve düşünceler
içinde yorumlanmalıdır. Özellikle
büyük dikkate alınmalıdır.
Söz konusu olan ülkemizin,
bölgenin, giderek tüm dünya-
nın barış ve güvenliğidir. Ne var
ki, tüm olumsuz gelişmelere karşı
barış ve detant konusunda
umutsuzluğa düşmek de la-
zımdır. Çünkü dünya barış güçle-
ri, bugün, dünya orantılı detanti
daha da etkin biçimde koru-
yacak güçtedir. Sovyet lideri
Leonid Brejnev'in dediği gibi
"emperyalizmin bu saldırganlığı,
dünya egemenliğini amaçla-
yan macera politikasını, sadece
barışa bağlı devletlerin gerçekçi
politikası ve halkların kararlılığı
engellenecektir."

Aslan avcı kurnaz

5 Kitadan Haberler

ANTİFAŞİSTLER BİRLİK İÇİNDEYDİ NAZİLER KAÇACAK DELİK ARADI

ALMANYA- Alman Sendikalar Konfederasyonu tarafından çeşitli illerde düzenlenen antifaşist gösteriler Doğu Almanya sununda provokasyon gücünde bulunan neo-naziler ve yuymuşmaya dışman kişilere bir şamoz oldu. Frankfurt'ta düzenlenen mitingde 20 binin üzerinde demokrat, antifaşist katıldı. Sendikalar Konfederasyonu, Protestan ve Katolik kiliselerine birlikte Hristiyan topluluklarına, Alman Komünist Partisi ve Antifaşistler Birliği tarafından kontrol edilen bir çok demokratik örgüte çağrı yapıldı.

du. "Sağa karşı duvar" diye adlandırılan eylemlerinin tarafından atılan sloganlar, "Yuymuşama politikası-Naziler için zehir", "Naziler şerhirmizden defolun - savaş çıkartkanlığına karnımız tok", "Ne faşizm ne savaş" idi.

Alman Sendikalar Konfederasyonu adına konuşan W. Hiesebach artan faşist saldırılara dikkati çekti. "Almanya'daki faşistlerle ortak hareket eden yabancı faşistler de var" diyen Konfederasyon sözcüsü, Türkîyeli faşistlerin eylemlerine değinerek "Bozkırlıların tehdit mektupları bir çok sendikacıyı kapılarına almaya atıyor" dedi. Konuşmaya dikkat eden yuymuşamıza yeniden terörü getirmeme konusundaki kararlığımızdan şüphe duymasın" diye bitirdi.

SOWETO : MÜCADELENİN SEMBOLÜ

ALMANYA- Düsseldorf'ta Güney Afrika halkıyla dayanışma haftanın düzenlendi. İrkiçi rejimin Soweto'da tezgahladığı katliamı dördüncü yıla talaşayan bu haftanın açılış gecesinde Soweto'da öğrencilerin yaptıkları gösteri, irkiçi grupların cinayetleri, 300 ölü çocuk, gözyaşı aneller, büyük diyalarda gözler önüne serildi. Antikomünist dayanışma komitesinin yürüttüğü kampanyanın konuşu olarak Almanya'da bulunan Afrika Usual Kongresi (ANC) Genel Sekreteri Alfred Nzo da gecede bir konuşma yaptı. Soweto olaylarından bu yana yürütülen mücadelelerin hız kazandığından bahsetti. Federal Almanya ile irkiçi Güney Afrika arasındaki ekonomik yardımlaşmayı ağır bir dille eleştirdi.

Bongie Makheba
Dollar Brand
Jabula
Richard Fersow
Chor Dic Erganzmann
Lemua Muthlope Phillips

Alfred Nzo kendisiyle yapılan röportajda Soweto olaylarının yıldönmeye bir çok okula boykotların yapıldığını, bunların bir kısmının beyaz öğrenciler tarafından desteklendiğini ve öğrenci hareketlerinin irkiçi önümü mücadelesiyle paralel yürütüldüğünü söyledi. Mezbaha işçilerinin grevinin halk tarafından et boykotuyla desteklendiğini, madden işçilerinin grevinin ancak zor tullaarak bastırıldığını anlattı. İşçi sınıfıyla öğrencilerin ve diğer ezilen halk tabakalarının yürüttükleri ortak mücadelede "Halkın Kulcu" diye anılan ANC'nin aşkırı kanadının önüne dikkat çekti.

Gelişen mücadele karşı irkiçi rejim ne gibi tedbirler alıyor çekilmedi soruya, Nzo şu cevabı verdi:

"Karşı saldırılar iki yönlü. Birincil baskıyı artırarak devrimci muhalefeti söndürmeye çalışmak. İkincil ise değişik katmanlardan olanları karşı karşıya getirmeyi hedefleyen reform programı. Buzlar, melezler, hınciller senicilere karşı küskütüldür. Bu program aynı zamanda halk tabakaları arasındaki dayanışmayı da kırması amaçlıyor. Bu politikada Güney Afrika rejimi, komünist ülkelere, öncelikli baskınlık hareketini destekleyen Angola'ya karşı saldırıyan bir tutum izliyor. Özet olarak, içerde artan baskı, dışarıda artan saldırınlık".

SOSYAL GÜVENLİK İÇİN 117 MİLYAR RUBLE

SSCB geçtiğimiz yıl halkın sosyal güvenliği, sağlık hizmetleri, eğitim ve kültür için 117.7 milyar ruble harcadı. Bu 1978 yılından % 5 daha fazla bir rakam. 1979 yılı zor ekonomik koşullarla geçmesine rağmen halkın yaşam düzeyi saptanan boyutlara ulaştı, hatta bazı yöleleriyle daha da fazla gelişti. 122 bin 700 konut, 26 bin yuva ve kreş yapıldı. Malîye Bakanı bu gelişmeyi 6 yıllık kalkınma planının son 4 yılında ekonomik alandaki gelişmelere ve sanayi üretimideki % 21'lik artışa bağlıyor. 1979 yılında ulusal gelir 1975 yılına göre % 17 daha fazla oldu.

afganistan:

YALANLARIN IFLASI

Emperyalist çevrelerin Afganistan devrimine karşı yalan kampanyaları bir kaç ay önceki hızını yitirdi. Batılı ajanslar, radyolar ve gazeteler artık Afganistan üzerine 'çarpıcı' haberler vermiyorlar. Arada bir kendilerinin bile inandırdığı bazı haberleri yayıyorlar, ama artık bunların hiçbir etkisinin olmadığını da farkındalar.

Türkiye'de ise, özellikle devlet kurum olan TRT ve gerici basın, Afganistan konusunda, eskisi kadar yoğun olmamakta bir likte uydurma haberlerini sürdürüyor. TRT haber merkezinin, başta Yugoslavya ile hiçbir sınırlı olmayan Sovyetler'in 'Yugoslav sınırına asker yığdığı' nı yayınladığı "bilgili" başkanı Muammer Yaşar Bostancı ile "Türkiye'deki terörün kaynaklarının MHP'vari teşhis edici" müdürü Mehmet Bican olmak üzere, bazı işgüzar mensupları Afganistan'ın 'kurtulmak üzere olduğu' imajını kamuoyuna yerleştirme çalışıyorlar. TRT ve gerici basın Afganistan'da 'seviz yaındaki çocukları yönetim tarafından tutuklandığı' gibi kargaların bile güleceği haberleri kamuoyuna aktarmaya devam ediyor. Pakistan'da üç-beş kuruy karşılığında batılı gazetecilere ellerinde silahla resin çekiren çapulcular hâla "Afganistan direniş güçleri" olarak tanıtılıyor. Arada bir Babrak Karmal'ın intihara teşebbüs ettiği" gibi deşhetiş haberler de ne idüğü belirsiz diplomatik kaynaklara dayanılarak veriliyor.

Afganistan olayı bahane edilerek ülkemizde yayılmak istenen bu antikomünist antisovyet kampanya Türkiye'de faşizmi doruk noktasına tırmandırma çabalarından kuşkusuz bağımız değil. "Haber verme sistemleri" bir bütün olarak ele alındığında, TRT ile gerici basının ülkemizde faşizmi yerleştirme çabalarındaki işlevlerini tüm açıklığıyla gözler önüne seriyor. Nasıl faşizme karşı çıkmak, faşizmi engellemek ülkenin tüm sosyalist, ilerici ve demokrat güçleri için vazgeçilmez güncel bir görevse, uluslararası sosyalist ülkelerin, ulusal kurtuluş güçlerinin, genç devrimlerin aleyhine işleyen gerici propaganda çarkını kırarak bu

dan ayrılmaz bir görevdir. Afganistan konusunda bir sosyalist ülkenin parti organında çıkan bir yazının özeti sunuyoruz

Alman Demokratik Cumhuriyeti'nde yayınlanan Neues Deutschland da yayınlanan "Kendi Pis Kokusunda Boğulma" başlıklı yazı şöyle:

'Devrimci Afganistan'a karşı girilen son emperyalist propaganda hız ve iğrenç biçimde kayboldu gitti. "Kabil'deki çatışmalar"dan "büyük saldırı"lardan ve "direnişçilerin katledilmesi" palavralarından geriye hiçbir şey kalmadı. Bizler bu zehir saçan propagandaları iyi biliriz. Bunlar, batılı yalan fabrikalarından üretilen ve sosyalizmin üzerine salınır. Ancak bu kez dikkat çekici olan, bu saldırıların muhtemelen bu yalanlar sadece kendilerine karşı tepki etmediler. Batılı yalan makineleri, Afganistan'da hiçbir şey olmadığını artık oradaki muhabirlerine dayanarak bildirmek zorunda kalyorlar. Aynı zamanda, kendi imal ettikleri Antifan yalanları da ortaya çıkıyorlar.

'Çelişki, gerçeklerin zorlamasındanlı geliyor. En büyük yalanlar bile bir ölçüde de olsa gerçekten güç almak zorundadır. Bu nedenle zaman zaman gerçekleri duymak zorunda kalıyorlar. "Şu gerçeklere dikkat etmek zorundayız:

1- Kabil'de yeterli kadar batılı ajans ve muhabir bulunmaktadı. Gerçeği öğrenmek isteyenlerin, başka ülkelerden bunu öğrenmeleri gerekizdir. Şimdi, Kabil'deki muhabirlerin şaşkınlıkla gittikleri haberler ise, batılı ajansların icat haberlerini yüzlerine vurmaktadır.

2- Oyleyse bütün bunlar niçindir? Çünkü yalanlar ihtiyaçları vardır. En gerici emperyalist çevrelerin cepheleme yolu buradan geçmektedir. Bu yalanlar ortaya atılır, bunlara ihtiyacı olanlardır.

3- Bugünün dünyasında emperyalizm nerede halkların özgürlüğüne, barışa ve yuymuşama karşı pis oyunlarını sahneye koymuşsa, mikrofon ve kamera

ların arındaki yalan imalatı hep orada olmuştur. Bunlar da uçak gemileri ya da CIA komoları gibi aynı ağıncı içindedirler. Görüleri, gerçekleri çarpıtmak ve saptırmaktır. Amaç ise saldırılar için gerekli havayı yaratmak, "sesiz çoğunluğu" antikomünist kamuoyuna dönüştürmektir."

SON GELİŞMELER

Geçtiğimiz hafta içinde Afganistan'da meydana gelen son gelişmeler, yukarıda sözü edilen yalan kampanyasını bir kez daha emperyalist "mikrofon ve kameraların" suratına çarpır niteliktedir.

Sovyetler Birliği Afganistan'da durumun normalleşmesi üzerine Afgan hükümetinin ve halkının isteği ile bu ülkede bulunan askeri birliklerinden bir kısmını ve bazı tankları geri çekmeyi kararlaştırdı. Buna göre, 10 bin asker ve 108 tank Afganistan'dan geri çekilmeye başladı.

SBKP MK Genel Sekreteri Leonid Brejnev, bir MK toplantısında yaptığı konuşmada bu gerici çekimin gerekçesini şöyle açıkladı:

"Kabil'de durumun normalleşmesi üzerine Karnal hükümeti ile yaptığımız bir anlaşma uyarınca bir kısım birliklerimiz Afganistan'dan geri çekiyoruz."

Sovyetler Birliği'nin Afganistan'da asker çekmesi batılı çevreler hoşnut etmek için yapılan bir jest değil, bu birliklerin görevlerini başarıyla tamamlamalarının bir sonucudur. Ancak Batılı emperyalist çevreler ve gerici Çin yönetimi, Sovyetler'in asker çekmesini bir manevra olarak nitelendiler.

Ancak, dikkat çekici olan artık "direniş güçlerinden" hiç söz edilmemesi. Pakistan dağlarında ellerinde tüfeğe para karşılığı resin çekiren çapulcuların emperyalizm umudunu kesmiş görünüyor. Afganistan üzerinde görünmeme istenen oyun, sosyalizm tarafından bir kez daha bozuldu ve Afgan devrimi kendisi yalancı geleceğe güven içendi ilerliyor.

Emperyalizm, yalanların pis kokusunda boğulurken Afgan devrimi olgunlaşıyor.

HEPSİNİN BİRLEŞTİĞİ NOKTA:

ANTI KOMÜNİZM

1978 OCAĞI...

1978 Ocagında ise CDU Senatörü Hans-Joachim Jentsch, yepeni bir "boykot taktiği" geliştirdi. Bu tarihte Wiesbaden'de partisinin bir spor toplantısında konuşan Jentsch şöyle diyor:

"Batılı ülkeler, birdoğu bloku için dünya birleşik cephesinin karşısında, olimpiyat oyunlarının bu şekilde biçimlenmesine karşı, sadece bir Avrupa - Kuzey Amerika karşı-olimpiyatları seçeneğinin kalması tehlikesini gözden çıkarmamalıdır."

Bu sözler "Die Welt" gazetesinin 25 Ocak 1978 tarihli sayısında yer aldı. Şimdi biraz günümüze gelelim. Bugün, ABD ve "olimpiyatları boykot edecek diğer ülkelerin" katılacağı bir karşı-olimpiyat'ın gerekeceği nedir? Afganistan olayları... Oysa ki, bu görüş, Batı Alman nazî kalınları tarafından Afganistan devriminden önce de ortaya atılmıştı. Bugün bu gerekçeye sarılıyorlar. Bu gerekçe olmasaydı, yukarıda örneğini verdiğimiz "radio istasyonları"na benzer başka gerekçeler yaratılacaktı kuşkusuzdur. Şimdi diğer "soğuk savaş cadısı"nın kelimesine:

21 MAYIS 1978
"SUNDAY TIMES"
ATEŞ AÇIYOR

İngiltere'nin "Soğuk Savaş cadisi" olarak tanınan başbakanı Margaret Thatcher, Moskova Olimpiyatlarının boykot edilmesinden yana olduğunu ilk açıkladıklarında, Ancak boykot kampanyası, Thatcher'inkitidara geleneğinden çok önce başlamıştı. Londra "Sunday Times" gazetesine, bu konuda ilk atışını 21 Mayıs 1978 tarihli sayısında açtı. Gazete, yayınladığı bir makalede "Moskova'daki yargılamalara karşı" hükümetten şu istemde bulunduğunu:

"Callaghan ve Dr. Owen unutmamalıdır... Başka hükümetlerle, 1980 olimpiyat oyunlarının en geniş biçimde boykot edilmesini mümkün kılacak görüşmeler yapılmalıdır..."

Hedef yine aynıydı: "Olimpiyatların boykotu"nu... Ve gerekçe yine değişti. İngiliz sermayesinin sesi olan "Sunday Times" gazetesi, ne Sili'li cehallerin en sürdüğü gibi, "Sovyetlerde spor da yeteri karın olmadığı" gerekçesiyle "boykot" öneriyordu, ne de Alman nazî kalınlığın birliği radyonun Moskova'da haber geçmesini izin verilmemesi" gerekçesiyle. Bu kez de karşıma "Moskova'daki yargılamalar" çıkmıştı.

Söz gerekenden açılmakça, burada bir İngiltere dışına çıkalım. 1978 yılının 29 Temmuz'unda Colorado Springs'te "CBD Ulusal Spor Festivali"nin açılışında, yeni bir "boykot gerekçesi" daha görüyoruz. Bu sefer gerekçeyi öne süren bir politikacı değil, ABD Ulusal Komitesi Başkanı Robert Kane. Kane'nin söz-

lerinden şu alıntıyı bütün dünyaya geçti:

"Birleşik Devletler, İsrail oyunlara kabul edilmezse 1980 Moskova Olimpiyatlarını boykot edeceklerdir." Yine İngiltere'ye dönelim.

İngiltere'de bir gazetenin başlattığı kampanya, nihayet 2 Ağustos 1978 günü bir siyasal partinin resmi politikası haline geldi. Amerikan AP Ajansı bu tarihte şu haberi geçti:

"Büyük Britanya Liberal Partisi 1980 Olimpiyatlarının Moskova'dan başka yere taşınması için bir kampanya başlattı..." Şimdi ortada artık yeni bir ömür vardı. "Olimpiyatların başka yerde yapılması" önerisi. Bu öneri emperyalizmin ağababası ABD'de yankı bulmakta gecikmedi...

Amerikan AP ajansının yukarıda bir cümlesini aldığımız haberi okumaya devam ediyoruz.

"Washington'da Temsilciler Meclisi'nin birçok üyesi ABD Ulusal Olimpiyat Komitesi ile Uluslararası Olimpiyat Komitesine gönderdikleri mektuplarda 'rejim muhaliflerine baskı yapılmasına misilleme olarak' Moskova 1980 Olimpiyatlarının başka yere alınmasını istedikler..."

İçin boyutları yavaş yavaş büyütüldü. Temsilciler Meclisi'nin bazı üyelerinin arından, bu kez de ABD'nin sarı sendikacıları karşımıza çıkıyor. DPA ve UPI ajanslarını 8 Ağustos 1978 tarihli haberini okuyalım:

"ABD Sendikaları Tavan Örgütü, Amerikan Olimpiyat Komitesi'nin 1980 Moskova Olimpiyatlarının başka yere yapılmasından yana tavur alınmasını istedi..."

Sarı sendikacıların da elbette öne süreceği bir gerekçeyi verdi. Haberi okumaya devam edelim:

"Kremlin'in rejim aleyhtarlarına karşı tutumu, 1980 Olimpiyatları sırasında özgürce görüş belirtilemeyeceğinin bir kanıtıdır..."

Batılı tekeli basın organlarından bazıları ise, Olimpiyatların Moskova'da yapılmasına rıza gösteriyorlardı. Gösteriyorlardı ama bazı koşullar da öne sürüyorlardı. Örneğin, "Daily Telegraph" gazetesi Londra'da 9 Ağustos 1978 günü şunları yazıyordu:

"Ne yapacak gerekiyor bu durumda? 31 Aralık 1978 tarihine kadar tüm rejim muhaliflerinin serbest bırakılması için süre tanınmalıdır... Yoksa Moskova'nın Olimpiyat oyunlarına katılacağı bildirilmelidir... Eğer böyle bir egüdümü ulusal olarak tavır mümkün olmazsa, Büyük Britanya Olimpiyat Oyunlarını boykot etmede ve başka girişimlerde bulunmada öncül rolü oynamalıdır..."

Sıra şanteja gelmişti. Önceleri tek-tek seslerle başlayan "boykot" kampanyasının egüdümlü, örgütlü bir hareket olduğu orta-

ya çıkmaya başlamıştı. Emperyalist ülkelerdeki çeşitli güçler, çeşitli biçimlerde, çeşitli gerekçeler öne sürerek konuyu kamuoyuna mal etmeye çalışıyorlardı. Artık konuya resmi nitelik kazandırılması gerekiyordu. Bunun için fazla zaman geçmesinin gerekalmadı. ABD, yukarıdaki haberin yayınlanmasından sadece bir hafta sonra doğrudan devreye girdi.

CARTER DEVREYE
GİRİYOR

ABD Başkanı Carter 16 Ağustos 1978 günü devreye doğrudan girdi. Batı Alman basını, tekeli Springer'in "Welt"i 17 Ağustos'ta şunları yazıyordu:

"Washington, Bonn, Londra ve Paris'ten Moskova'ya Sovyet haber ajansı TASS için Computer satmalarını istedi. Başkan Carter, geçen ay Sovyet insan hakları savunucularının mahkumiyetini protesto için bir büyük computerin satın almasını istedi."

Bu olay sonuçta Olimpiyat oyunlarına bağlandı. "Westdeutsche Allgemeine" gazetesi şu yorumu yaptı:

"TASS 1980'de bir büyük computerden vazgeçerse bile, bunun Olimpiyat oyunlarını akmate uğratma olasılığı çok azdır."

Ote yandan, birçok batılı ülkenin politik yetkilileri artık gerçek isteklerini gizlemeye başlamışlardı. İşte bazı örnekler:

İngiliz Dışişleri Bakanı Owen 24 Ağustos 1978 tarihli TV konuşmasında şöyle dedi:

"Sovyetler Olimpiyatların gerçekleştirilmesini Moskova'da yapılacağından emin olmasınlar..."

Fransız Basın Ajansı AFP 22 Ağustos'ta Canberra'dan şu haberi geçti:

"Avustralya parlamento, Sovyetlerde rejim aleyhtarlarına daha iyi davranılmadığı takdirde 1980 Moskova Olimpiyatlarının boykot edilmesini istedikler..."

İsrail Başbakanı Begin Tel Aviv'de 35 bin kişiyi hitaben yaptığı konuşmada:

"Sovyetlerde yahudilere kötü davranıldığı için Olimpiyatları boykot etme" çağrısı yaptı...

Buñlar devlet ve hükümet yetkililerinin cabaları. Bunun dışında birçok faşist, gerici kuruluş bu kampanyaya büyük bir iştahla sarıldı. Son olarak bir hainden söz edelim. Vladimir Bukovki adındaki bir hain, Batı Alman Springer basını tekelinin organı "Die Welt" gazetesi kanalsıyla, "Olimpiyatların Sovyetlerin elinden alınması" çağrısında bulundu. İşte bütün mekanizma ortaya çıkıyor. Kim, kiminle elele, fesat mekanizması nasıl işletilmekteydi, insanlığı insan zinciri nereden nereye uzanmaktaydı? Bütün bu yapıların, sürdürülen fesat kampanyasının, öne sürülen gerekçelerin bir tek gerçek nedeni var

SUÇÜSTÜ TOPLANTISI

NATO BAKANLAR KONSEYİ toplantısının Ankara'da yapılması bir talihsizliktir. Dünya barışını, insanlığı tehdit eden, bu saldırı tehdidinin bir aracı olarak varlığını sürdürdü NATO'nun toplantısının Türkiye'de yapılması, dünyanın tüm emekçilerine yönelik kararların ülkemizde oluşturulması Türkiye'nin emekçi halkı için bir talihsizliktir.

BOYLE BİR toplantının 20 yıl sonra tekrar Türkiye'de düzenlenmesini ülkemizin tüm demokrasi, barış ve ulusal bağımsızlık güçleri değerlendirmek, anlamını ortaya koymak zorundadır. Ankara'daki NATO toplantısı bu vazgeçilmez yurtseverlik ve demokrasi görevinde demokratik güçlere, emekçi kitlelere emperyalizmin niteliğini, emperyalizmle bütünleşmiş işbirlikçi siyasal iktidarların gerçek yüzünü sergilemek için önemli bir fırsat olacaktır. Çünkü Ankara'daki toplantı emperyalizmin, işbirlikçilerinin içyüzlerini ortaya çıkarılması için bir suçüstü belgesi niteliği taşımaktadır.

SUÇÜSTÜ BELGESİDİR, çünkü Ankara toplantısı emperyalizmin Venedik Zirve Toplantısı'nın hemen arkasından yapılmaktadır. Ankara'daki toplantı Venedik'te alınan kararların uygulamaya konulması için işbölümünden başka bir anlam taşımamaktadır. Bu durum NATO'nun patronlarını kim olduğunu, NATO'nu kim hizmet ettiği, kimin çıkarlarını koruduğunu göstermesi açısından çok öğretici olmuştur. İki toplantının arka arkaya gelmesi, emperyalizme beyni ve midensinden bağımlı ülkelerin boğazlarını sıkıyapmaklara uzanan bağı ortaya koyan bir ayna, işidakt olmuştur. Görüldüğü gibi, emekçi halkımız için bir talihsizlik olan Ankara'daki toplantı, görevlerimiz yerine getirilirse emperyalizmin ve işbirlikçilerin için bir talihsizliğe dönüşürülebilir.

ANKARA'DA EMPERYALİZMİN ağalarının, NATO'nun patronlarının aldığı kararların uygulanması için görev bölüştürülmü yapılmaktadır. Bu "görev bölüşümü" emekçi halkımız için yaşamsal sonuçlar doğuracak bir önem taşımaktadır. Çünkü ülkemizde işbirlikçi iktidarlar bu işbölümünde "icraat" için görev talip olmaktadır.

TÜM DÜNYADA ve özellikle Ortadoğu bölgesinde emperyalizmin gerinliği tirmandırılmakta, soğuk savaş tahrikçiliği yapılmaktadır. Ülkemizde de "önlem" adı altında yurdumuzu yabancı sermayeye köle eden, emekçi halkımızın temel demokratik haklarını gerçek bir "demirden perde" kuscasına koymayı hedefleyen kararlar pervasızca alınmaktadır.

OLDEMİŞİ EMPERYALİZMİN bağımlı kılın, tekellerin güdümündeki kapitalist yapı hastadır. Bu yapıyı yeniden üretilebilir emekçi politik ve hukuki yapının antidemokratik, baskıcı bir düzenlemeye dönüştürülmesizorunlu olmaktadır. Faşist turmanın emperyalizmin gereksinimleri böylelikle birbirine geçmiş bir bütün oluşturmaktadır. Bu bütünlüğü kırmak ulusal bağımsızlığın gereği olan bir yurtseverlik görevi olduğu kadar, faşizme set çekecek bir demokrasi görevi de olmaktadır. Ayrıca emperyalizmin ülkemizde büyük tekellerin sisteme kan akışayacak "yardım" için Türkiye'nin tüm insanlığı, barışı tehdit eden emperyalist politikada aktif bir rol üstlenmesini ön koşullar olarak dayatmaktadır. Dolayısıyla ülkemizde demokrasi için faşizme, ulusal bağımsızlık için emperyalizme karşı mücadeleyi geliştirmek, emperyalizmin genelde düzenlemelerini de bozacağından tüm insanlığı karşı bir görev olmaktadır.

■ şajit kaya

KORKUYORLAR!

İnsanlığı ihanet zinciri, ABD emperyalizminden İngiltere'nin soğuk savaş cadısı, Federal Almanyası'nın Nazi kalınlarmına, Sili'nin faşist cehallerine, İsrail'in ayonist katillerine, geri kalmış ülkelerin işbirlikçi hainlerine ve Soljenitzin gibi, Saharov gibi, Bukovski gibi hain kukllarına kadar uzanıyor. Bu mekanizmanın işleyişi içinde emperyalizmin seldin örgütü NATO'nun propaganda komisyonları, ABD'nin işçi sınıfı düşmanı sarı sendikacıları, emperyalist basın tekellerinin ajansları, radyoları, gazeteleri yer almaktadır. Hepsini birleştiren nokta, antikömünizmdir, antisovyetizmdir. Birçok bahane

bularak ortaya çıkmaları kaçınılmaz çöküşlerini anlamalarının yararlılığı korku belitirdiler.

Ancak başarısızca! Bunu anladıkları için gittikçe daha da saldırganlaşıyorlar. Sporun hakları birbirine yaklaştırmayı, barışa, yumuşaklığa katkıda bulunmasını engellemeyecekler. Bir yanda emperyalizmin hizlanarak kaçınılması yerine, tarihin çöplüğüne yuvarlanırken, diğer yanda dünya işçileri, emekçileri, insanlığı gelecekteki sağlığı, mutlu, birbirini seven, barış içinde beraber yaşayan kuşaklarını yaratma kavgasını, bu hedeflere hürdün hürde daha yaklaşıyorlar.

1980 Moskova Yaz Olimpiyat oyunları bunun bir göstergesi olacaktır!

Barış Komitesi SIA paneline
YÜRÜYÜŞ adına katılan
Gündüz Mutluay:

"İŞBİRLİKÇİ BURJUVAZİ
VATAN HAINLIĞINI
BASKIYLA, YALANLA
ÖRTMEYE ÇALIŞIYOR"

Barış Komitesi'nin düzenlediği "Savunma İşbirliği Anlaşması Paneli"ne konuşmacı olarak dış politika yazarları Hüseyin Baş ve Uğur Kökten'le Gerçek gazetesi adına H.Hasan Çebi ile Yürüyüş adına Gündüz Mutluay katıldılar. Komite Genel Başkanı Mahmut Dikerdem'in yönettiği toplantıda konuşmacılar SIA, Türkiye'nin emperyalizme ilişkileri ve ABD'nin savaş çıkarttığı politikası üzerinde durdular.

Gündüz Mutluay konuşmasında ABD'nin savaş politikasını hiçbir zaman terketmediğini ve İkinci Dünya Savaşı'nın bitimiyle birlikte uydurduğu "Sovyet tehdidi" masalının arkasına gizlenerek silahlanma yarışını başlattığını belgelerle dayanakla açıkladı.

Mutluay'ın konuşmasının "işbirlikçi burjuvazi Türkiye'nin emperyalizme bağımlılığını her zaman antidemokratik baskılarla birlikte arttırmıştır" bölümünü özetleyerek yayınlıyoruz.

"Antidemokratik baskılar ve demagoji, ihaneti gizlemek için işbirlikçilerin her zaman başvurdukları bir yöntemdir.

Bu yöntemin en yeni örneklerinden biri 1 Mayıs 1980'de yaşandı. İşbirlikçi tekelci burjuvazi 1 Mayıs'ı kutlamak isteyen güçler üzerinde akıl almaz boyutlara ulaşan bir terör esirirken demagoji silahını bırakmadı. 1 Mayıs'ı komünistlerle vatanseverler arasında bir mücadele olarak sunmaya çalıştı. Bu baskı ve demagojik kampanya sürdürülürken, tam bu sırada, ihanet ortaya çıktı. SIA adlı ihanet anlaşması aynı günlerde imzalandı.

Türkiye'nin yakın tarihi ihanetin saklanması için koparılan toz dumani açıkça ortaya koyuyor. Türkiye NATO'ya girmek için ilk başvurusunu 1950 yılının Mayıs'ında İsmet Paşa Hükümeti zamanında yaptı. Adnan Menderes Hükümeti kuruldu. Menderes Hükümeti Kore'ye bir tugay asker gönderme kararı aldı. Türkiye'nin ilk barış örgütü Barışsever Cemiyeti 28 Temmuz'da dağıttığı bildirilerle bu karara karşı çıktı. Menderes Hükümeti ihaneti örtmek için baskıya başvurdu. Barışseverler Cemiyeti kapatıldı Cemiyet başkanı Behice Boran, sekreteri Adnan Cemgil ve diğer yöneticiler tutuklandılar. Daha sonra 1951 tutuklaması gerçekleştirildi. Şefik Hüsnü, Zeki Bağtınar, Reşat Fuat ve arkadaşları zindanlara dolduruldu. Kore'de iki yıl boyunca üç bini aşkın gencimiz öldü. Bu gelişmelerden sonra 13 Şubat 1952'de Türkiye NATO üyesi oldu.

Emperyalizme bağımlılık içerde baskı ve sömürünün artmasıyla atbaşı gitti. Bugün de SIA'nın imzalandığı bir dönemde 20 yıl aradan sonra NATO Bakanlar Konseyi yeniden Türkiye'de toplanırken ülkenin içinde bulunduğu ortama bakalım. Hapishanelerin onbinlerce sosyalistle, demokratla tika bası doldurulduğu, işkencenin, resmi terörün faşist mihallerin terörü ile yaşığı bir dönem yaşıyoruz. İşbirlikçi tekelci burjuvazi yeni ve daha büyük ihanetlere hazırlanıyor. Bu ihanet terörle ve demagojiyle örtmeye çalışıyor."

BORAN: "TÜRKİYE KAYITSIZ ŞARTSIZ ABD POLİTİKASINA BAĞLANIYOR"

Türkiye'nin emperyalizme bağımlılığının 7 aylık Demirel Hükümeti zamanında tam bir teslimiyete dönüştürüldüğü görülmüyordu. Sımdı Demirel'in NATO Bakanlar Konseyi'nin toplantısını açarken yaptığı konuşma, dünya sorunları konusunda Türkiye'yi sorgusuz sualsiz ve kayıtsız şartsız ABD'nin politikasına bağladığının yeni ve kesin bir kanıtını oluşturuyor. Artık alıştığımız, gerçekleri tem tera yüz edip yorumlama mantıklı defa defa da dünyanın "yeniden soğuk savaşın eşliğinde" getirilmesini "Güneybatı Asya'daki son gelişmelere" bağliyoruz. Böylece soğuk savaşın hortlatılmasını tek sorumlusu olan Amerika'yı kendince açıklanmış oluyor.

Yine bu konuşmadan anlaşılıyor ki, Demirel ve hükümeti aynı taraflıdır. Türkiye'yi Amerika'nın Ortadoğu'da yapmayı tasarladığı müdahaleler için açık kapı olarak sunmuşlardır ve yine sunmaktadır. Batılı basın ve radyolar İncirlik üssünün bu çeyit mü-

dahaleler için kullanılacağını haber verir, hatta Savunma ve İşbirliği Anlaşmasında ülere ilişkin gizli hükümler bulunduğunu iddia ederlerken, Demirel'in "Bölgemizdeki son gelişmeler" açısından NATO'nun rolünün "vazgeçilmez" olduğunu ve bu rolün "daha da önem kazandığını" ilan etmesi ve NATO için "bütünlük ve işbirliği"nin "Körfez bölgesine bir dış müdahaleyi caydıracak" en etkin bir araç olacağını söylemesi bu iddiaları doğrulamaktadır.

"NATO için bütünlük ve işbirliği" adına Türkiye'deki üslerin Körfez bölgesine bir Amerikan müdahalesini gerçekleştirmek için kullanılacağı bir ihtimal olmaksızın çıkan bir kesinlik kazanmaktadır. Bu NATO için bütünlük ve işbirliğine katkıda bulunma gayretleşliği, Ortadoğu'ya bir Amerikan müdahalesi yer alması halinde, otuz yıl önce Kore savaşında olduğu gibi askeri kuvvet vermeye kadar gidilebilir mi sorusuna da ister istemez akla gelmektedir.

Demirel hükümeti "kral-

dan fazla kralcı" bir tutumla, NATO'nun Avrupalı üyelerinden, hatta Amerika'nın Avrupa'daki baş temsilcisi durumundaki Federal Almanya'dan bile, daha NATO'cu, daha Amerikancı bir dış politika batıya ülkemizi sürülmektedir.

Amerika ile imzalanmış bulunan Savunma ve İşbirliği Anlaşması bir an önce Meclis'e görüşülerek reddedilmelidir. Bu görüşmelerde "gizli hükümler" bulunduğunu konusunu ciddiye ele alınıp mutlaka açıklığa kavuşturulmalıdır. Bu

makasla, "teknik" olduğu sözde gerekçesiyle Meclis'e gönderilmeyen ek anlaşmalar ilgili bakanlıktan istenerek mutlaka incelenmelidir.

Demokrasi güçlerinin emperyalizme karşı mücadelesinin baş hedefi olan NATO ve onun dünya ve bölgemiz barışı, özellikle de Türkiye için taşıdığı tehlike bu son gelişmelerle daha da büyümüş, daha da güçlenmiştir.

(TTP Genel Başkanı Behice Boran'ın 27.5.1980 tarihli açıklaması)

DISK GENEL KURULU: "ANKARA TOPLANTISI DEMİREL'İN EMPERYALİZME TESLİMİYET POLİTİKASININ TESCİLDİR."

DISK 7. Genel Kurulunda Başkan Süleyman Demirel'e aşağıdaki telgrafın çekilmesini oy birliği ile kararlaştırıldı:

Süleyman Demirel
Başbakan
ANKARA

7. Genel Kurulunuzun çalışmalarına başladığı gün aynı zamanda emperyalizme karşı mücadelede bir adım atarak, Kore halkına ölmüştür. Bugün aynı zamanda Türkiye'nin saldırgan emperyalizmin emrine verilmiş özerk Kore'ye asker gönderdiği gündür. Ve bugün NATO Bakanlar Konseyi'nin Ankara'da toplantı olduğu gün halkın kışkırtılmasıdır.

Dünyada emperyalizme karşı ulusal kurultay çağrılarının öncülüğünü yapmış bir ülkenin başkentinde, dünya barışının en büyük düşmanı emperyalizist-kapitalist sistemin saldırgan askeri örgütü NATO'nun Bakanlar Konseyi toplantısının yapılmasını, iktidarın aynı bir dışı karar ve yapıtı uygulanarak ülkemizi emperyalizist-kapitalist sisteme daha da bağımlı kılan tavırımızın teselli ve Türkiye emekçilerinin çemiyete ve bugün emperyalizme karşı verdikleri ve vermeye devam ettikleri mücadeleye yapılmış bir saldırıdır. SIA'nın 7. Genel Kurulunda:

NATO Bakanlar Konseyi toplantısına Türkiye emekçilerine ve bölgede emperyalizme karşı mücadele eden diğer halklara karşı bir tehdit ve gözdağı verme aracı olarak niteler ve şahızında bu toplantıyı protesto eder.

DAHA SONRA GENELKURMAY İKİNCİ BAŞKANLIĞI DA YAPACAK OLAN ORJENRAL REFİK TUGAY İYİLE ANLATIYOR:
"AÇIKÇA SÖYLEYİM Kİ, İKİNCİ ANLAŞMALARIN MAHİYETİNİ FER İYİ BİLMİYORDUK. 1963 YILINDA 3. ORDU KOMUTANIDIM. YAZ GÜNÜ TRABZON'DAKİ TUGAYI DENETLEMeye GİTTİM. TUGAYDA, "KOMUTANIM, YUKARIDA AMERİKAN ÜSSÜ VAR. ZİYARETİNİZ İSTENİYOR, GİDER MİSİNİZ?" DEDİLER. ÜSSÜ ZİYARET PROGRAMINA DAHİL DEĞİLDİ, FAKAT BİR İKİNCİ SEFER ÜSSÜ ZİYARETİ KARARLAŞTIRDIM. ÜS KOMUTANI AMERİKALİ ALBAY BİZİ BUÇEK MERAŞIMLA KARŞILADI. ALBAY, KANTİN, KULÜP, YEMERHANE, MUTFAK GİBİ TESİSLERİ GEZDİRDİ. BİRAZ ÜTEDEKİ ETRAFI DEMİR KAPISLE ÇEVİRLİ "GERÇEK ÜSSE" DOĞRU İLERLEDİM. AMERİKALİ ALBAY YÖLUMÜ RESTİ:
- GİREMEZSİNİZ! BURAYA ANÇAK AMERİKAN UYRUKLU YETKİLİ KİŞİLER GİREBİLİR.
- BEN ORDU KOMUTANİYİM. BULUNDUĞU BÖLGE BANA AİTTİR ALBAY. GİREMEYİŞİM NER OLAMAZ!
- FAHİR BUYLE
- BU, HİPOTİZANLIK HAKKINDA BİR VİZ DEĞİL Mİ?
- İKİNCİ ANLAŞMAYI İMZA ETMEK İÇİN BİRAZ MİSİNİZ SAYIN BAŞKANIMIZ!
20 lira
bitim yayınları

ADRES: PİYERLOTI CAD. No: 21/1 - ÇEMBERLİTAŞ - İSTANBUL

TERÖR'ÜN ZORU NE?

■ sönmöz targa

Önce şu saptamayı yapmak gerek: Türkiye'de terörün kaynağı nedir, ve neyi amaçlamaktadır? Kim nasıl göstermeye çalışırsa çalışsın, şurası açıktır ki, bizde terörün kaynağı tekir: faşist odaklar! Ve bu odakların dayandığı sınıfsal güç dışa bakanlıktır. Herçün ve neyi ve tehlikeli boyutlara ulaşsın terör, Türkiyeyi içinde bulunduğu yer askerden bir yönetimler faşist diktatörlüğün pençesine götürecektir girişimleri hazırlamaya amaçlamaktadır.

Kaynağı ve amacı bu denli açık olan faşist terörü daha iyi anlayabilmek, kavrayabilmek için, saldırlarını hangi tarih dönemlerinde yoğunlaştırdığını biraz yakından baktık gerekce. Özellikle emperyalizme dayalı uyduculuk bağlarının daha da sıklaştırılmak istendiği önemli karar aşamalarında, terör olayları toplumsal sorunların gündeminin başına çıkarılır. Böylece halkın emperyalizme karşı yükselen öfkesi, terörün yaratıldığı acı ve gözyaşı arasında boğulmaya çalışılır. Örneğin, son bir kaç ay içinde giderek yoğunlaşan terör olaylarını, AP azimlik hükümeti tarafından ulusal çıkartılmaya ve toplumsal yaşamımıza ciddi tehlikelere sokan kararların üretildiği dönemde ortaya çıkmış raslantı değildir.

Örtülen bu karar ve uygulamalar nelerdir? Ortadoğu'da öteden beri savaş kıskırtıcılığı yapan Amerika, bu dönem, NATO manevraları gerçekleştiriyor deniz, hava ve kara kuvvetlerinden oluşan, savaş ve saldırı gücü oldukça yüksek bulunan birlerce asker ve araç Türkiye'ye soktu. Ve bugün bunların ne kadarnın Türkiye'de kaldığı ya da gitmişti bilinmezken, Nisan ayının başında MHP güdümlü AP hükümeti, ABD ile Savunma İşbirliği Anlaşması adı altındaki kölelik anlaşmasını imza altına aldı. Böylece, NATO manevraları gerçekleştiriyor emperyalizmin fiili işgaline uğratılmıs olan Türkiye'nin kölelik zincirlerine hukuki bir yapı da kazandırılmış oldu. İşte emperyalizme kölelik bağlarının böylece boyutlara ulaştığı bir dönem terör olayları da yoğunluk kazandı.

Artık açıktır ki, ihanet çeteleri kendi elleriyle besleyip yönettikleri faşist terör odaklarını, kendi adlarına önemli karar ve uygulamaları gündeme getirdikleri günlerin arifesinde ortaya salarak ve kanlı cinayetlerle kamuoyunun dikkatlerini başka alanlara yöneltmeye özel bir önem göstermektedirler. Yine demokratik halk ve özgürlüklerin zincire vurulmak istendiği, 22 Mart döneminde budanarak kuşa dönmüş Anayasa'nın değişiklik isteklerinin yeniden hız kazandığı günlerde terör yine hız kazanmaktadır.

Bunlar, faşist terörün emperyalizme dönük yüzünün kaba çizimleri anlatır. Diğer yüzünü ise, ülkede faşist diktatörlüğe yönelmek isteyenlerin terörü halkı yıldırmak ve sindirmek için bir araç olarak kullanmak istemelerinde görmektedir. Özellikle erken seçimin sözkonusu edildiği bu dönemde, terörün kurbaneler arasında CHP yöneticilerinin ağırık kazanasına boşuna değildir. Bugün öle çapında örgütlü yapıya ve kitlesel tabanına sahip olan CHP'nin oynayacağı rol yadsınmayacak ölçüde büyüktür. Sindirilmiş vekorkutuluşları bir CHP'nin yitirilmiş sandık denetimli gidilecek seçimin faşist güçlerin kazançlı çıkacağını bilmek için falcı olmaya da gerek yok.

Faşist terörün zoru işçi sınıfının önderliğinde devrimci zorla yenilir. İşçi sınıfının buradaki zor kullanımı, kaynağını Anayasadan alan meşru müdafaa hakkını kullanmak biçiminde algılanmalıdır. Günümüz koşullarında faşizme karşı savaşında kalıcı sonuçlar elde edilebilmenin başta gelen ve en önemli sorunu da burada yatmaktadır.

İşçi sınıfımız bu hakkı tam anlamıyla kullanabilmizi midir? Bu soruya doyuncu bir yanıt vermek öle değil. Özellikle son beş yıl içinde, 1 Mayıs'ta da dahil olmak üzere önemli ölçüde yığımsal eylemler yapılmışsa da, bunlar genellikle gösteri, yürüyüş ve miting niteliğinde olmaktan pek öteye gidememiştir. Sınıf savaşımında bu tür eylemlerin yadsınmayacak bir rolü olmakla birlikte, tek başına yeterli değildir. Çünkü bu tür eylemler, ajitasyon ve propaganda yoluyla kitleleri canlı tutmaya ve bilinçlendirmeye yönelik eylemlerdir. Tek başına ele alındığında, kitleleri canlı tutup bilinçlendirmeye yarayan ve bir ölçüde de yığınlara okulluk görevi yapan bu eylemlerin sınavından geçirmeli kadroları, daha büyük ve etkin eylemlere hazırlama, örgütleme ve yönlendirmeye hızla gidilmeye, giderek bu eylemler de işlevini ve önemini yitirmeye başlar. Sonuç olarak da, Demirel'in "sokaklar yürümekle aşınmaz" sözü haklılık kazanır.

Sınıf savaşımının keskinleştiği, faşist saldırın ve baskıların yoğunlaştığı her evrede, başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi sınıf ve katmanları hızla daha etkin ve değişik eylemlere yönlendirilme başarıyla yürütme için, her zaman yaşamın öngretiliklerini bilmek ya da öngretiliklerini beklemeye yetinilemez. Tersine, yaşamı etkileyecek, yığınları harekete geçirecek, emegen güçlerin saldırılarını piskirtilecek eylemleri sonat durunlara göre ivedilikle seçip uygulamaya koymak gerekir. Tanış, Antifaşist, Çorum olaylarından gerekli dersleri çıkarmak, vakit geçirilmeden çıkarmak ve uygulamak gerekir.

Direniş Yayınları, 1. Kitapçığı çıktı. "Antifaşist gençlik cephesi sorunları"na ayrılan 1. kitapçıkta temel olarak üç konu inceleniyor. Bunlar

1. Türkiye gençliğinin tarihi görevi olarak belirlenen "antifaşist gençlik cephesi"nin önündeki sorunlar.

2. Türkiye gençliği içindeki politik akımlar ve çalışmalar.

3. Birimlerde eylem birliğinin sorunları ve bilimsel sosyalist gençlere düşen görevler olarak sıralanıyor.

Kitapçığın, önsözünde, Direniş Yayınlarının çıkış amacı anlatılıyor ve kitapçıkta yazılanların, "yeni bir ses" değil, "bilimsel sosyalizm gençlik içindeki sesinin bir devamı olarak" değerlendirilmesi gerektiği belirtiliyor. Ve bu şöyle açıklıyor: "Direniş yayımları yayın hayatına bilimsel sosyalist gençlik örgütlenmesinin önündeki görevleri ortaya koymak ve sorunları ortanın yollarını göstermek için başlamıştır. Ve ülkemizde gençlik örgütlenmesi 1920'lere dayanan politik mücadele geleneğindedir. 1961'den, 1975'ten çıkararak ve 1978'de ıleri bir adım atarak gelişmektedir."

YAŞASIN ANTİFAŞİST GENÇLİK CEPHESİ!

Türkiye Gençliği'nin tarihi görevi ve Antifaşist Gençlik Cephesi başlıklı yazı, kitapçığın temel konusunu oluşturuyor. Bu bölüm, Türkiye'nin içinde sürüklenmiş olduğu derin ekonomik ve politik bunalıma dikkat çekiyor ve başta işçi sınıfı olmak üzere tüm demokrasi güçlerinin önemli tehlikelere karşı karşısına bulundugu söyleniyor. "Türkiye'de gelişen ulusal ve uluslararası koşulların sonucu, emperyalizm ve işbirlikçi egemen güçler bunalımı aşabilmek için halk dümanı, en baskıcı ve göven açık faşist devlet biçimini tepeden tırnağına örgütlemek istemektedirler. Ülkemizde devlet kademesindeki temsilciler gerici basıya sosyalista ve tehlikelendirilmiş idareciler, devlet terörü ve katliamları uzun bir geçmişten beri faşist terörün bugün son adamlarını atarak iktidara yerleşme hazırlıkları içindedir."

Ülkemizde gençlik yığınlarını yakından tanıdığımız bu sorun, faşizm, faşizme karşı mücadelemizin başgörü koşulları gündemimizin birinci maddesini oluşturmaktadır. Düşman iyi tanınmalı ve ona karşı en etkin mücadele yöntemleri geliştirilmelidir. Bu zorunlu bir gerektir." (S. 10)

Antifaşist mücadelenin avantajları ve dezavantajları üzerinde durulan bu bölümde, daha sonra "faşizme karşı direnmenin ve zafirin en önemli unsuru olan demokrasinin cephesinin, ana hatları ile özetlenmesi üç temel dayanağı vardır" deniliyor ve bunlar şöyle sıralıyor:

1. İşçi sınıfının birliği;
2. Merkezinde işçi-köylü ittifakı olmak üzere, işçi sınıfının diğer toplumsal güçlerle kuracağı ittifaklar;
3. Antifaşist gençlik cephesi." (S.12)

ANTİFAŞİST GENÇLİK CEPHESİ, DEMOKRASİ CEPHESİNİN PARÇASIDIR

Antifaşist gençlik cephesinin kapsamı ve temelleri ise şöyle tanımlanıyor:

"Güçne konusu tüm boyutlarıyla çözümlene tetkiklerinde, en-

YAŞASIN GENÇLİĞİN EYLEM VE CEPHE BİRLİĞİ!

tifaşist gençlik cephesinin kapsamının ve temellerinin açıklanması zorunluluğudur. Antifaşist gençlik cephesi, genel cephe olgusunun bir parçasıdır, programı ve eylemi genel program ve hedeflerin gençlik alanına uygulanmasına dayanır. Böylesine bir parça-bütün ilişkisi olmakla birlikte, gençliğin özelliklerinin zorunlu sonucu gençlik cephesi, bu bağımlılık çerçevesinde diğer kesimlere göre, beşirli bağımsız özellikler gösterir." (S. 13)

Gençliğin güç ve eylem birliği doğrultusunda bugüne kadar atılan adımların sınırlılığında söz eden yazı, bunun temel olarak eylem birliği sorununun antifaşist güçler arasında bütün boyutlarıyla kavranılamaması olmasından, bu alandaki eksik ve yanlış değerlendirmelerden kaynaklandığını açıklıyor. Bilimsel sosyalist gençlik örgütlenmesinde de bu eksik kavrayışın izleni uzun süre taşıdığı vurgulanıyor. 1979 Kasımından itibaren, bilimsel sosyalist gençlik örgütlenmesinin, Genç Öncü'nün işçi sınıfının politik öncüsünün yolgöstericiliğine, bu alandaki eksikliklerini hızla kapadığı belirtiliyor.

Yazı, gençliğin eylem ve cephe birliğinin örölmesi doğrultusunda atılacak adımlar konusunda şu tespitleri yapıyor:

"Günümüzde, gençlik içinde işçi sınıfı ideolojisini benimseyen bilimsel sosyalist platformda üç gençlik örgütü vardır. Aralarında politik ayrışıklık olan üç gençlik örgütü teşleme perspektifi ile antifaşist gençlik cephesinin oluşturulması için yakın işbirliği içinde gerekli gençlik cephesinin çirkeğinki oluşturulmalıdır."

Bu çerçevede çevresinde, geçmiş deneylerden de yararlanarak görüşleri birbirine yakın, genel çizgileri gözişim dışındaki gençlik örgütleri toplanmalıdır. Küsa sürede eylem üretilebilmesi nedeniyle, etniklik göstererek olan bu örgütlenme, yakından en küçük birimlere kadar ortak komiteler kurulmalıdır."

Buğün için gençlik içindeki, her planda merkezlerde, birimlerde, bir yanda gözişim, maocu özü hareketler ile diğer yanda gençlik içindeki bilimsel sosyalist platform ve yakın örgütlerin olduğu bloklaşma eğilimi, daha çokçaşık bloklaşmanın varlığını, dikkate alınmayan hiçbir görüşün gençlik cephesi sorununa doğru bir yaklaşım sağlayamaz." (S. 21)

DORTLU PLATFORM VE ÖĞRETİKLERİ

Genç Öncü, İGD, SGB ve Devrimci Demokrat gençlerin katılmıyacağı bir süre önce başlatılmaya başlan "dörtlü platform" çalışmalarının deneylerini inceleyen yazıda, İGD ve SGB'nin gerek gençlik cephesi ve gerekse tek gençlik örgütü sorunlarına yaklaşımlarındaki yanlışlıklar ele alınıyor. Bilimsel sosyalist platformda yer alan gençlik örgütleniminin birliği ve tek bilimsel sosyalist gençlik örgütünü oluşturulması konusunda ise şöyle deniyor:

"Ölümünde Türkiye'nde, işçi sınıfı hareketinin tek bir merkez etrafında toplanamaması olmasın, gençlik hareketi için de geçerlidir. Bilimsel sosyalist platformun gençlik içindeki yanamlarının politik harekette olduğu gibi tek bir örgüte birleşmeleri sorunu vardır ve vardır. Bilimsel sosyalist gençlik hareketi, genç-

lik örgütleri'nin teşkimesini, sosyalist mücadeleye gençlik yığınlarının kazanılmasını antifaşist gençlik cephesinde de ıleride temel emken saymaktadır." (s. 24)

TEK PARTİ

TEK GENÇLİK ÖRGÜTÜ

Tek parti kurulmadık, tek gençlik örgütünü kurulum kurulamayacağı sorusuna ise yazı şöyle yanıt veriyor:

"Bilimsel sosyalist gençlik hareketi, bu sorunu, tek gençlik örgütünü yaratılmasını tek partinin yaratılmasını sorunlarına etelemeyi, yanlış olarak nitelendirmektedir. Bu bekleyle, gençlik örgütleri arasında politik işbirliğe bağlı olarak ama ondan daha ıleri noktalarda işbirlik kurulmasını engeller."

Ancak burada şu noktalar önemsenmelidir: Gençlik örgütü her koşulda işçi sınıfı partisinin politik hatına bağlanmalıdır. Bu nedenle de, bir gençlik örgütünde örgütsel tektik karşıtlik politik çizgisinde belirizlik olmaz. Bu politik bağımlılık durumunda bir tek istiano olabilir. Partiler arası ideolojik yaklaşımın gelişmesi, temel konularda ortaklığın sağlanması, yürütülen eylem birliği sonucu örgütlerarası yakınlaşımın ve güven gelişmesi sonucunda, birlik konusunda geri dönüşüme olanaksız bir duruma gelinirse, gençlik örgütleri geçici bir dönem için başı beşirizlikleri kabul ederek birleşebilirler. Ama bu temel koşul sağlanmaz ise gençlik örgütleri arası güven yaklaşıma ve eylem birliği ne kadar gelişkin olursa olsun birliğin bu kopulu oluşması demektir. Bu konu çok azal bir sorun olmamakla birlikte çözümlenmesinde, gençlik hareketinin geniş bir perspektife kavuşabilmesi için yarı vardır." (S. 25)

Antifaşist gençlik cephesinin sorunları yazısının daha sonraki bölümlerinde, sosyal demokrat gençliğin cepheye kazanılması işi izlenmesi gereken üç üzerinde duruluyor. Gözişim ve cephe sorunu ile ilgili olarak ise, "gözişim küçük burjuva ideolojisinin sonucu olan aşırılık ve binyeyle terörizt yöntemlere başvurmaması" yaratıldığı tahribatları dikkat çekiliyor ve bu konuda bilimsel sosyalist gençlerin son derece dikkatli adım atmaları gerektiği belirtiliyor. Gözişim bu tahribatların, doğru antifaşist önderliği, antifaşist mücadelede damgasını vurmasıyla mümkün olabileceği, bundan başka yolun olmadığı üzerinde duruluyor.

BİRİMLERDE EYLEM BİRLİĞİ

Son yazı ise, mahallelerde ve işyerlerinde eylem ve cephe birliği doğrultusunda atılan adımlara ve karşılaşılan güçlüklerin ayrıntılarıyla buluyor. Mücadele biçimleri sorununa nasıl yaklaşılması konusunda temel tespitler yapan yazı şu saptamayı yapıyor:

"Bilimeldir ki, yığılılık, devrimci mükünlara sahiptir ama tek başına hiçbir işe yaramaz. Sabırla, ıleride, kararlılıkla ölelere yükselen bir mücadele gözle alınmalıdır."

Öyleyse görülmüş, her türlü mücadele biçimini en büyük ustalıkla kullanarak, en geniş kitleleri devrimci eyleme sokmak ve faşizme, faşist çetelere, onlara yolları açanlara düşmanlığı zindan etmelidir."

Bunun için, yaşasın gençliğin antifaşist güç ve eylem birliği! Yaşasın antifaşist Cephe!"

İlkesizlikler Senfonisi

Türkiye Gazeteciler Sendikası (TGS) Ankara Şubesi'nin 9'ncu olağan genel kurul toplantısı 21 Haziran günü yapıldı.

Türk-İş içinde ilerici-demokrat konumuyla önemli bir yeri olan TGS'nin Ankara Şubesi'nin genel kurulu, beklenenin tersine, dar grupçu anlayışa ekleme ilkesiz tutumların çekişmesi ile başladı ve aynı sonuçla tamamlandı.

Genel Kurul çalışmalarında en ağırlıklı ve uzun boylu tartışmanın, TGS Ankara Şubesi üyesi olmayan iki gazetecinin "Genel Kurula katılıp katılmayacağı" şeklinde tüzük tartışması olduğunu belirtmek gerekiyor. Bu tartışmalar sırasında TGS ana tüzüğü'nün "bürokratik bir engel" olarak savunulması ve bunun da "işçi sınıfı" adına yapılması, binlerce örgütlü, disiplinli sınıf sendikacılığı açısından ve bulunulan noktanın geri düzeyini vurgulaması bakımından düşündürücüydü. İleri ve geri CHP anlayışlarının tek bir liste halinde birleşmesinden sonra bu liste ile tüzüğü "bürokratik bir engel" olarak örgüt anlayışına tescil eden küçük burjuva devrimci anlayışın temsilcisi listenin çekişmesi sonucunda 20 oy farkla ikinci liste seçimleri kazandı.

Genel Kurul öncesi ve sırasında gücünün birliğini ilkeliler özerlik halinde savunan bilimsel sosyalistlerin bu yoldaki çağrılarına, Ecevit mantığıyla kulak tıkandı için bilimsel sosyalistler genel kurul çalışmalarında hazır bulunmak, ancak, seçime katılmamak kararı aldılar ve bunu uyguladılar. Bu arada, bilimsel sosyalist platformuna yer alan "Birlik Dayanışma" grubunun tutum ve anlayışına da işaret etmek gerekiyor. "Birlik Dayanışmacı"lar, bilimsel sosyalistlerin genel kurul öncesi kendilerine önerdikleri ilkesel tutumları, temelini "fırsatçılık"ta bulan oportünist yaklaşımlar nedeniyle cevapsız bıraktılar. Bilimsel sosyalistler, kongre sabahı ilkerlerinden ötürü verneyeceklerini ilan ederken, "Birlik Dayanışmacı"lar seçimler öncesine kadar fırsatın yararı umma davranışlarını sürdürdüler. Seçimlere geçmeden az önce CHP'li iki listenin birleşmesiyle dışlanan "Birlik Dayanışmacı"lar ancak o zaman bilimsel sosyalistlerin kararı doğrultusunda seçimlere katılmama kararı aldıklarını açıkladılar.

Her şeyin karşın TGS Ankara Şubesi 9'ncü olağan kongresi, öğretici ve kalıcı dersler çıkarılması gereken bir sonuca ulaştı. Bundan en çok ders çıkartması gerekenler de bilimsel sosyalistler.

İlkesizliğin ortak kökünden beslenen küçük burjuva sendikacı maceracılığa, CHP manyetizminin saçtığı tembel, uyuşuk ve at gözükülü sendikacı hastalığa ve her çeşit oportünist, kısa vadeli, fırsatçı, sarsak tutumlarına karşı bilimsel sosyalistlerin büyük görev ve sorumluluklar bekliyor.

GEÇEN SAYIMIZDA TRT YÖNETİMİNCE KURUMLA TÜM İLİŞKİLERİNİN KESİLDİĞİNİ BELİRTTİĞİMİZ İRT VAR-DER GENEL BAŞKANI RİFAT ARAS'LA BİR GÖRÜŞME YAPTIK. TRT'DE VARDİYALI ÇALIŞANLARIN SORUNLARI, ÇÖZÜM VE MÜCADELE YOLLARI ÜSTÜNE RİFAT ARAS'IN DÜŞÜNCE VE ÖNERİLERİNİ İÇEREN BU GÖRÜŞMEYİ SUNUYORUZ...

■ Vardiyalı çalışanlar diyorsunuz. Kimlerdir bunlar?

□ 24 saat yayını yürütenlerdir. Verici, link, R/L istasyonu teknisyenleri, anten bacıcıları, anakumanda teknisyenleri, laboratuvarlarda çalışanlar, telex operatörleri, seçiciler, montajcılar, naklen yayıncılar, klimaclar, klorifericiler, kameramanlar, ışıkçılar, TV kumandalarda çalışanlar, şoförler, müstahdemlerin bir kısmı, yayın şefleri, spikerler vb... Radyo da ses, televizyonda görüntü bunlarla var. Yayını fiilen gerçekleştirenlerdir bunlar. Bunlarsız kurul yok demektir.

■ Peki işçi mi bunlar?
□ Hayır memur.

■ Ama vardiya diyorsunuz nasıl oluyor?

□ Evet, vardiya oluyor da, işçi olunamıyor. Çalışma aralıksız. Tatilsiz, bayramsız, gecersiz. 24 saat hizmet var. Bunu vardiyayla yönetebilirsiniz ancak. Kurum yönetmeliğinde de yer vermiş zaten vardiya çalışmasına.

■ Ama, vardiya çalışması 1475 sayılı iş yasasında var.

□ Hayır. Bizleri bordrodan memur yapmışlar. Vardiyayı kaldırmazlar da. Hizmet gereği. Zorunlu. Adını kaldırsalar, biçimini kaldırmazlar. 657 sayılı memur yasası vardiya çalışmasına yer vermemiş. Yasalardaki yer işçi, bordrodan memur. Üstelik memur yasası da uygulanmıyor. 657 sayılı yasa yolda 1800 saati düzene koymuş. Oysa üretim yolda 8760 saat. Çember patlıyor tabii.

■ Diğer Sorunlarımız?

□ Önce yaşama sorunu var üyelerimizin.

■ Anlayamadın.

□ Gayet açık. YAŞAMA SORUNU. Uyku, beslenme sorunu. Bu tüm üyelerimizin temel sorunu. Ayrıca verici link ve R/L istasyonlarında daha ciddi sorunlar.

■ Bu yaşama sorununu açar mısınız?

□ 2 bin metre yüksekliği 5-6 günde bir katırmak. Kişin karda, bu tepelere çoğuk kez yaya tırmanmak. Kötü hava koşullarında yolu kaybetmek, donmayla beklemek. A yılara malısr kalmak. Aç, susuz kalmak. Yurtici hayvanlara silahsız karşı koymak.

Uçurumdan yuvarlanmak. Hastalık ve zehirlenmelerle karşı, bedeninizin gücüne direnmek. Radyo frekansın olumsuz etkilerine katlanmak.

■ Bu yerler tümüyle bu koşullarda mı?

□ Buralarındaki olumsuzluklar bir düzenlilik içinde, tümünde eksiksiz ayndır.

■ Bu tepelerde kaç kişi çalışır?

□ 400 den fazla.

İnsan mutluluğunu amaç edinmesi gereken, anayasal bir kuruluş için, onur verici değil, utanç vericidir bunlar. Basarsınız buşa, açarsınız düğmeyi, görünüş seş yanınızda, karşınızda. Kimlerdir bu sesi görüntüyü size getirenler? Bunlar TRT'nin gösterip görülmeyen, duyurup duyulmayanları! Kamuoyu, "TRT meşhurları" nı bilir. Ama bunları bilmez.

■ Gerçekten bunlar kamuoyuna aktarılmış, duyulmuş değil

□ Duyurmayanları, aktarılmasına engel olanları, gözardı edenleri knamak gerek.

İşte TRT materyalının öteki yüzü. Çağdaş ses, çağdaş görüntü insanla gerçekleşir. Önce emekçisine - bırakmaz çağdaş davranmayı - agaride, insanca davranmayan bir kurumdan, çağdaş ses, görüntü beklemek olanaksız. Merkezlerde de koşullar farklı değil. Aralıkız 16 saat çalışma. Hafta tatili yok. Genel tatil yok. Çalışma düzenlemeleri ünite amirlerinin keyfine bırakılmış. Çalışma yönetmelikleri yok, görev yönetmelikleri yok.

■ Çözüm yolları? Kısa ve uzun vadede.

□ Koşullar insanca değil.

Bunların vadesi olmaz. çalışılacak yerler önce yaşanacak yerler olmalıdır. Sancılar çok, anlatılmakla bitmeyecek kadar. Kurum Anayasal işçi işçileri, yasalar çiğneniyor. Yarp yoluna başvuruyorsuz şimdi Tabii kesin çözümün ilk adımı. emeğini satanla, alan arasında pazarlık. Yani grevli toplu sözleşmeli sendikal haklarını edinimi ve kullanımı.

■ Sizin de görevinize son verildi. Neden?

□ TRT'de bu kesimler ilk defa örgütleniyor. Bunu biz başardık. Yurdun bir yanından bir yana, dağ tepelerini bağladık birbirine. Şoförle spikeri, teknisyenle müstahdemi birleştirdik. Temeldeki nedeni belli olmuyor mu? Bu benim 3. defa görevden uzaklaştırılmam. Kurumla ilişkiğim kesilmiş. 4 defa tayin edildim. Hep yarıdan döndü uygulananlar. Bakalım yarı ne karar verecek şimdiki. Şimdiye dek hep kurum haksızmış. İpep biz kazandık. Haklıyız. Kazanacağız. Yok ki, kurtuluş.

faşizm ve kültür

■ onat kutlar

Ünlü Sovyet yönetmeni Mahail Romm'un "Siradan Faşizm" adlı filmi seyredenler hatırlayacaklar. Romm, Nazilerin üçüncü uygulamalarını sergilerken önce Karl Marx'ın, A. Einstein'ın portrelerini gösteriyor ve anlatıyor, alaylı bir sesle şöyle diyor: "Bu kâfalar makbul değil. Görüyorsunuz, kafa yapıları bozuk..." Daha sonra perdede Polonya Kasabı'nın ve Obergruppenführer'in birer buldog ya da domuz andırın suratları görüyor ve anlatıcı aynı acı mizahla devam ediyordu: "İşte asıl değerli ve örnek kâfalar. Şu yüzlerdeki derin ifadeye bakınız... İşte gerçek kafa budur..."

Faşizm ve kültür! Yanyana duruşu bile bir yanlışlık olan bu iki sözcüğü hangi raslantı bir araya getirecektir? Kültür Bakanlığı'nda geçen bir günümü hatırlarım. CHP ağırlıklı Ecevit hükümeti'nin güvenoyu aldığı gündü. Kültür Bakanlığı'nda, yeni bakanlık ilk görevlendirdiği kişilerden biri olan bir arkadaşımı görmeye gittim. Bakanlık henüz geçmiş MC yönetiminin işgali altındaydı. Arkadaşım beni binanın en üst katındaki yemekhaneye götürdü. Kültür Bakanlığı mensupları öğle yemeği yiyorlardı. Çevremdeki yüzleri, aralarındaki konuşmaları izleyince dehşete kapıldım. Bu kişiler bir mezahbada da görevli olabilirdi, aynı yüz ifadeleri, aynı rahatlıkla canları kesiyor olabilirdi. Onları kültür konularına yaklaştıran hiçbir neden yoktu.

Ancak bu an'ın, konuya biraz "sal" bir bakış açısıyla yaklaşmama neden olduğunu bilmiyorum değilim. Faşistler kültür konularına ne zaman buluşsalar, bir "kültürsüzleştirme" değil, saldırı, gerici bir "başka kültür"ün peşine düşüyorlar. CHP iktidarı'nın yetersiz, ürkek, edilgin politikası, AP-MHP işbirliği iktidara gelince yerini, çürek, saldırgan uygulamalara bırakıyor.

Önce kadrolara saldırıyorlar. Solcu, demokrat, hatta liberal tüm unsurları temizleyip yerlerine, o güne kadar kültür'le ilgili kültür-fizik'ten öteye geçmemiş kişileri ya da faşizm heveslilerini dolduruyorlar.

Daha sonra, oluşturulan yapılara eğiliyorlar. Bu yapıları yıkmıyorlar. Orneğin daireleri, kurulları, komisyonları vs. yi yerlerinde bırakıyor, ama önceki amaç ve içeriklerini değiştiriyorlar. Ve bu konuda gayet hızlı davranıyorlar. Kültür Bakanlığı'nın çeşitli birimlerinde (Yayınlar, Devlet Tiyatrosu, Konservatuar, Devlet Opera ve Balesi, Folklor Dairesi vs. vs.) Millî Eğitim Bakanlığı'nın gene kültür ve sanat konularına değgin birimlerinde, TRT'de yapılan operasyon ortadadır. CHP'nin aylarca düşünülüp karara varamadığı atamalar iki günde yapılıyor. Ve hemen yasaklamalar, denetimeler geliyor arkasından. Devlet Opera ve Balesi'nde Nazim Hikmet'in Ferhat ile Şimşik yasaklanıyor, Devlet Tiyatrosu'nda Brecht uygulamaları durduruluyor, yayınlanmasın bir çok kitap piyasadan toplatılıyor yokedilmek üzere depolanıyor, proje yarışmasında ödül kazanmış Yaşar Kemal, Bediüvâhîttî gibi sanatçıları ilgili filmlerin yapımı durduruluyor, Kültür ve Millî Eğitim Bakanlıklarının yayınladıkları kültür, sanat, çeviri değerleri yayından kaldırılıyor, TRT'de bir çok yayına sansür uygulanıyor.

Ancak yasaklamalarla yetinilmiyor. Bu etkinliklerin yerine

kendi doğrultularında girişimler hemen başlatılıyor. Kültür Bakanlığı Ödülü "Sultan-üş Şuara" Necip Fazıl Kısakırek'e verilirken AKM Salonları tüm sinema kuruluşlarının boykot ettikleri "Millî Sinema Kongresi"ne, Aydınlar Ocağı'nın "Millî Kültür Semineri"ne, TRT ekranları, Tercüman'ın "Anayasa Semineri"ne açılıyor. Bununla da yetinmiyor TRT, Kültür Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı'nın "eskiden ne kadar cengâver olduğumuzu" belgeleyen sözlerine dayalı programlara yer verirken, yayınlarda anti-komünizm şampiyonluğu antikemalizme atbaşı gidiyor. Ve bütün bu işler için milyonlar can büyük bir hızla, fütürsüzca harcama yapıyor, yeni ve daha büyük girişimler için bütçeler hazırlıyor. Bütün bu çabalar da, dansöz Özcan Tekgül'e verilen maddalye ile taçlandırılıyor. Yaşamı ve mesleği, içinde yaşadığımız düzenden soyulanarak ele alınmayacak bir kişiyi, haberi bile olmadan verilen maddalye nedeniyle eleştirmek, aşağılamak bizim işimiz, işubumuz değildir. Ama olay, Kültür Bakanlığı'nın hangi ölçütler düzeyinde geripindiğini göstermesi bakımından ilginçtir.

AP dekorlu MHP yönetiminin kültür alanında giriştiği faşizme dönük politika, tekeli sermayenin daha incelikli ve daha da kararlı kültürel girişimleriyle ve öbür yandan kentleşme sürecinin yaratığı kültürel boşluğu doldurmak amacıyla bol bol sürümünü yapılan yazı unsurları hınlentiyorlar. Dikkat etmeli: Bu, tekeli sermayenin ve onun tüm gerici unsurlarla yazgı birliği yapan faşizminin kültür alanındaki saldırısıdır. TRT ve benzeri kitle haberleşme araçları, sermaye kuruluşları, saçı ve boyalı bacın, devlet kurumlarının işbirliği ile Ortaasya, Alparslan, fetihler, cengâverlikler edebiyatına, ortaçağ karanlığına sürülmek isteniyoruz. Emperyalizmin ve tekellerinin uluslararası düzeyde gündeme aldıkları, gericiğin canlandırılması çabalarının Türkiye içindeki koyu köyü-gelenciler dayatılana. Bedrettin Çömert'ün Ümit Kaftancıoğlu'na kadar nice bilim ve sanat adamının öldürülmesi, tehditler, baskılar, işkenceler bu saldırı'nın bir başka yönüdür.

Ama niyetleri kursaklarında kalacaktır. Kalmadılar. Ülkemizin yüzünü ağartan tüm sanatçılar, kültür ve bilim adamları onların karşısındadır. Sanat ve kültür alanının emekçileri, onların öğütleri saldırıyı göğüsleyecek, onları çıktıkları çağdışı karanlığa kadar kovalayacak güçtedir. Devlet kurumlarındaki baskılara karşı direnilenektir. Tekellerin incelikli oyunlarına pabuç bırakılmayacaktır. Çünkü üretelen onlar değildir.

Bütün bunlar doğrudur ya, gene de faşizme karşı savaşımızda doğruların belirtilmesi yetmemektedir. Bu ölümcül tehdide karşı "birlikte" hareket zorunludur. Emekçi sınıflarla birlikte sanat, kültür, bilim alanlarının çalışanlarına yönelen ilk görev, ortak tavır oluşturulmasıdır. Sosyalistler, demokratlar, faşizme çıkarı bulunmayan herkes, her kuruluş AP dekorlu MHP yönetiminin düşürülmesi ve faşist tehlükelerin giderilmesi, faşizmin ezilmesi yolunda kurulacak demokratik bir iktidarı yaratılması için ortak eylemin olanaklarını araştırmalıdır.

Faşist saldırılarına kültür/sanat alanında da fırsat veremeyelim! Bu, yaşamsal bir gerektir.

Günümüzde sosyalist ülkelerin en önemli sorunlarından biri yeni insanı yaratmak, yeni kişiliği oluşturmak, kültür ve sanatı geliştirmektir. Hatta temel sorunlardır, sınıfız toplumu kurabilmek için.

Kapitalist ülkelerde ise bu görev elbette ki işçi sınıfına yani onun politik sendikale ve diğer demokratik örgütlerine düşmektedir. Özellikle Türkiye gibi işbirlikçi tekeli sermayenin egemen olduğu emperyalizme bağlı ülkelerde bu sorun daha yakıcı olmaktadır. Çünkü bir işyapı kurumu olarak kültür ve sanat yoz, aktarmacı ve emperyalisttir. İnsan kişiliğinin gelişimi ve yeni insanı yaratmak için kültür ve sanat alanında işçi sınıfına nasıl yapılacaktır? Bu boşluk nasıl doldurulacaktır?

Asım Bezirci bir yazısında şöyle diyor: "İşçilerin kafalarını ekonomik, politik ve sosyolojik bilgilerle doldurmak gerekli değil, ruhlarını estetik duygularla, inceliği beğenilerle, değişik imgelerle, güzel yaratıcılığa bezemek gerekir mi? Başka deyişle, bilinç mühendisliği yaratır da, ruh mimarlığı yaratmaz mı?" Asım Bezirci bunları bizim ülkemizin için söylüyor ve yazısının devamında böyle bir çalışmanın yapılmadığından yakınıyor. Emekçilerin öğün kişilik sahibi olması, ruhunu zenginleştirme, görsel açımı genişletme yeni yeni insanı yaratma çabası kültürel ve sanatsal bir sorundur. Sanat insanı haz almaya duyusunu yani estetik duygularını geliştirir yaratır ve geliştirir. Emekçi insanın uygulamaya çalıştığı gibi, salt bir eğlence ve boş zamanları değerlendirme aracı değildir kültür ve sanat.

KÜLTÜR-SANAT ÜZERİNE

■ çetin çubuk

Kapitalist toplumda yaşayan bizler, yeni bir toplumun özlemini duyarken yeni insanın özlemini de duymaktayız. Yeni insanı yaratma çabası ile uğraş verilirken nasıl bir yöntem izlenecek ve kültür adamlarımız omuzlanacak bu ağır yükü nasıl kaldıracaklardır? İşçilerin, emekçilerin ruhu nasıl zenginleştirilecek, estetik duygular nasıl yükseltilecek? Elbette ki kültür ve sanat alanındaki etkin çabalarla.

İçinde yaşadığımız koşullarda yeni faşist terörün abıtlığı ne yükseldiği, can güvenliğinin tamamen yokoluğu daha açığa çıkan faşist diktatörlüğün tezgahlandığı bir dönemde kültür ve sanat alanımızda yapılacak çalışma gereksiz görülebilir. Kemi-demokratik koşulların olduğu geçmiş yıllarda bile bu alandaki çalışmaya gerekiz görün sozale devrince böyle bir dönemde si bettekî tümüyle yadsayacaklardır. Ancak sorun an zamanda unutmamak gerekiyor: Grev yerlerindeki işçileri dirt tutan en önemli etkenlik kültürel eylemlerdir. İşçilerin böyle dönenlerle eğitilmenin yolu -gözüklü olarak- kültürel çalışmayla sağlanacaktır. Örneğin anti-faşist içerikli bir film yuzüne bildirilen daha ağıtıcı ve daha çok konuşulması bililmektedir.

Kültür eğitim ve kışlet gelişim içleçdir. İşçilerin politik bilinçinin gelişiminin yansuru onların ruhunu zenginleştirme de işçi sınıfı politik hareketine düşer.

• Bulgaristan İşçi Hareketinde Sağ ve "Sol" Süpürge Boyan Grigoryev

Bulgaristan İşçi hareketinin, özellikle faşizme karşı mücadele alanındaki başarıları sağ ve "sol" hareketinin bu başarılarını yayınlama uğraşması sözcük olarak özetlenebilir. 1920'lerin başlarında 1930'lerin sonlarına kadar, tarihsel dönem boyunca bu hareketin, bugün büyük demokratik gösteren sorunları karşı karşıya bulunan Türkiye için özel bir önem taşımaktadır.

96 sayfa/60 Lira

• Faşizmin Zindanlarında Nikko Kosaşi

CHP'nin 5. Kongresinde okunan Meclis Komisyonu Raporu, 973 sayfa, 491 film, yeni % 50'lik siyasi hükümetin erden seçiliğini göstermektedir. 1923-44 yıllarında siyasi hükümetlerin karşılaştıkları sorunları, zorlukları, insanları, her ilçede bu günün durumlarını, gelişmelerini, sorunları, zafere nasıl ulaştıklarını anlatan bu kitap anti-faşist propaganda ve mücadelede kullanılabilecek göçü bir elanır.

256 sayfa/150 Lira

• Hitler İktidarına Karşı Antifaşist Mücadele Klaus Marnoch

Alman anti-faşist mücadelesinin 1933-1939 dönemi ile alakalı bu kitap, faşist ölüme karşı yığın bir

Alman anti-faşist mücadelesinin 1933-1939 dönemi ile alakalı bu kitap, faşist ölüme karşı yığın bir kavgadır. İçinde olan sınımlı hareketleri, demokratları, bilimci sosyalistleri için de büyük bir öğretici değere sahiptir.

288 sayfa/125 Lira

• Nazi Yönetimi Altında İşçi Sınıfı ve Çalgama Koşulları Jürgen Kuczynski

Alman faşist yönetiminde işçi sınıfı, yasadışı hareketler, kazanım ve ruhsal olarak faşizme karşı yığın bir mücadele için son derece yararlı bir çalışmadır.

288 sayfa/125 Lira

Adres: Piyarlıoğlu Cad. 21/2 Çemberlitaş - İstanbul

